

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ
Ε'

THE ORTHODOX OBSERVER

ΑΡΙΘΜ
99

Ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος καὶ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία τῆς Κοινότητος
«Κοίμησις Θεοτόκου», Manchester, N. H.

ΠΡΟΝΟΙΑ-ΤΗΣ-ΕΛΛΗΝ

Α

Ω

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ-ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Published Bi-weekly by the Greek Archdiocese
Publications Association

Publication Office:

240 West 23rd Street, New York, N. Y.

Editorial and Advertising Offices:

Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:

United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50

Ten Cents a Copy

Vol. V. No. 99. — January 29, 1939.

Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεύχος Α'. — Έκδοσις Δευτέρα, έπληξημένη με 24 νέας σελίδας διδακτικής ύλης, και 20 νέας πολυχρόμους εικόνας και βελτιωμένη κατά τας υποδείξεις των χρησιμοποιοούντων τούτο Διδασκάλων της 'Αμερικής. Με γράμματα έκτακτως μεγάλα εις τας 18 πρώτας σελίδας του βιβλίου. Είνε το νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον και πλουσιώτερον 'Ελληνικόν 'Αλφαβητάριον, έκπονηθέν επί τη βάσει των νεωτέρων παιδαγωγικών πορισμάτων, έπίτηδες χάριν των 'Ελληνοπαίδων της 'Αμερικής. Η πρώτη έκδοσις, πρό τριετίας σχεδόν γενομένη, εισήχθη ήδη εις τα πλείστα 'Ελληνικά Σχολεία της 'Αμερικής. Η δευτέρα έκδοσις, κατά πολυ έπληξημένη και βελτιωμένη, άποτελείται από 72 τό ύλον σελίδας, με 60 καλλιτεχνικάς πολυχρόμους εικόνας, έπίτηδες σχεδιασθείσας διά τα μαθήματα του βιβλίου. Τιμάται στερεώς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'. — Δευτέρα Έκδοσις 1939 Έπληξημένη και Βελτιωμένη. Είνε τό ιδεώδες 'Αναγνωσματοάριον διά τα παιδιά μας. Με γλώσσαν καλώς όμιλουμένην δημοτικήν, πραγματεύεται την καθημερινήν ζωήν δύο καλών 'Ελληνοπαίδων, από της ώρας που έξεμπνούν έως τό έσπέρας—στό σπίτι, στό παιγνίδι, στό σχολείο, στός έορτάς. Τό βιβλίον δύναται να χρησιμοποιήσθ ή δ ή γ ή δ σ υ μ π ε ρ ο ρ α σ διά κάθε παιδάκι της 'Αμερικής. Κάθε μάθημα έχει και έν βασικόν διδάγμα. Άποτελείται από άπλοτάτατον κείμενον με ώραία μεγάλα γράμματα, ώραία εικόνά έπίτηδες σχεδιασθείσαν, και εύκολον ποιημάτάκι επί του μαθήματος προς άποστήθισιν. Η νέα Έκδοσις έχει 82 μεγάλας σελίδας και 42 πολυχρόμους εικόνας. Τιμάται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ('Ιστορικόν 'Αναγνωστικόν). — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ'ΔΟΥ, Βιβλίον Α'. — Νέα Έκδοσις 1937. Η 'Ελλ. Μυθολογία έγραφή υπό τύπον 'Αναγνωστικού διά παιδιά της Β'. ή Γ'. Τάξεως. Είνε συνταγμένη εις γλώσσαν καλώς όμιλουμένην—ούτε άρχαΐζουσαν, ούτε υπερδημοτικήν—και έχει έξαιρετικώς μεγάλα ώραία γράμματα προς εύκολίαν των μαθητών που μόλις ήρχισαν να άναγινώσκουν. Τό άπλόν, λίαν διηγηματικόν ύφος του, τά έλκυστικά θέματα τά όποια πραγματεύεται, ό πλούτος της έκδόσεως και ή άφροσύνη των καλλιτεχνικών εικόνων που περιέχει, καθιστώσι τό βιβλίον τούτο έξόχως άγαπητόν εις τους μαθητάς των μικρών Τάξεων. Έπίσης περιέχει ήθικά διδάγματα, καταλόγους άγνώστων λέξεων, έθνικά ποιήματα και συγκεντρωμένας έρωτήσεις προς εύκολίαν του διδάσκοντος. Έκδοσις πολυτελής, επί άρίστου χάρτου, με 60 άριστουργηματικάς εικόνας. Τιμάται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ ('Ιστορικόν 'Αναγνωστικόν) ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ'ΔΟΥ, Βιβλίον Β'. — Νέα Έκδοσις 1937 των Καταστημάτων DIVRY. Τό 'Αναγνωστικόν της 'Ελληνικής 'Ιστορίας έχει γραφή διά παιδιά της Γ' ή Δ. Τάξεως. Με διηγηματικόν ύφος, γλώσσαν άπλήν και ρέουσάν—ούτε άρχαΐζουσάν, ούτε υπερδημοτικήν—πραγματεύεται τά σπουδαιότερα θέματα της 'Αρχαίας 'Ελληνικής 'Ιστορίας, με τόσον που ό μαθητής να μανθάνη με εύχαρίστησιν και να αισθάνεται ύπερηφάνειαν, διότι άνήκει εις την ένδοξον 'Ελληνικήν φυλήν. Είς τό τέλος των κεφαλαίων έχει διδάγματα, έθνικά ποιήματα και έρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελής έκδοσις επί άρίστου χάρτου, με 110 άριστουργηματικάς εικόνας και χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ και ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ ('Ιστορικόν 'Αναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ'ΔΟΥ, Βιβλία Α' και Β'. — Τά δύο βιβλία, «'Ελληνική Μυθολογία» και «'Αρχαία 'Ελληνική 'Ιστορία», δεδεμένα μαζί εις ένα κομψότατον τόμον. 160 σελίδες με πολλάς άριστουργηματικάς εικόνας, ποιήματα έθνικά, έρωτήσεις συγκεντρωτικάς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

Όλα τά άνω βιβλία είνε έγκριμένα υπό του 'Ανωτ. Έκπ. Συμβουλίου της 'Αρχιεπισκοπής. Γράψατε εις τά Έκδοτ. Καταστήματα:

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ'. ΤΑΞΕΩΣ "ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ". — ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΒΑΒΟΥΔΗ. — Τό μόνον έγκριμένον διά την Δ'. ή Ε'. Τάξιν. Άριστέυσαν εις τόν Διαγωνισμόν των Διδακτ. Βιβλίων και έγκριθέν ως τό μόνον κατάλληλον 'Αναγνωστικόν της Δ'. Τάξεως υπό του 'Ανωτάτου Έκπαιδευτικού Συμβουλίου διά μίαν έπταετίαν. Νέα έκδοσις, Γ'. ή Ε'. ήπληξημένη και βελτιωμένη, κατά τας υποδείξεις των διδασκάλων της 'Αμερικής και του 'Ανωτάτου Έκπαιδευτικού Συμβουλίου. Είνα βιβλίον παιδαγωγικώς διαρρυθμισμένον, περιέχον μεθοδικώς όλην την υπό του άναλυτικού προγράμματος όριζομένην ύλην εις τά 'Ελληνικά, γραμματικάς και λεκτικάς άσκήσεις, σύντομον 'Ιστορίαν, άρχαίαν και νεωτέραν της 'Ελλάδος, με στοιχεία γεωγραφίας της 'Ελλάδος, Χάρτην της 'Ελλάδος, λεξιλόγια, θέματα της ζωής και δράσεως των 'Ελλήνων της 'Αμερικής, τά διαταγμένα θρησκευτικά και προσευχάς, τροπάρια και έθνικά ποιήματα. Γραμμένον λογογραφικώς με φρος άπλής καθαρώνουσας, άπλοποιήμενον. Επί άρίστου χάρτου, με στοιχεία μεγάλα και πλούσιον εις εικόνας. Δεδεμένον. Τιμάται 75 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ της ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικόν 'Αναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ'ΔΟΥ. — Με ύφος τεργτόν και γλώσσαν άπλουστάτην άναγράφονται εις τό Θρησκευτικόν τούτο 'Αναγνωστικόν όλα όσα ό έδω 'Ελληνόταίς πρέπει να γνωρίζη από την 'Ιστορίαν της Παλαιάς Διαθήκης. Έχει έξαιρετικώς μεγάλα γράμματα, ίδια εις τας πρώτας σελίδας, προσευχάς, διδάγματα, συγκεντρωτικάς έρωτήσεις και πλείστας όσας καλλιτεχνικάς εικόνας. Δύναται να χρησιμοποιήθ ή δ ή γ ή δ σ υ μ π ε ρ ο ρ α σ διά κάθε παιδάκι της 'Αμερικής. Κάθε μάθημα έχει και έν βασικόν διδάγμα. Άποτελείται από άπλοτάτατον κείμενον με ώραία μεγάλα γράμματα, ώραία εικόνά έπίτηδες σχεδιασθείσαν, και εύκολον ποιημάτάκι επί του μαθήματος προς άποστήθισιν. Η νέα Έκδοσις έχει 82 μεγάλας σελίδας και 42 πολυχρόμους εικόνας. Τιμάται μόνον 40 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ της ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικόν 'Αναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ'ΔΟΥ. — Τά ώραίότερα κεφάλαια της Καινής Διαθήκης περιλαμβάνονται εις ύφος τεργτόν και διηγηματικόν. Γλώσσα άπλουστάτη, εικόνες πολλάι και καλλιτεχνικάι. Στοιχεία μεγάλα και εύανάγνωστα. Διδάγματα, έρωτήσεις συγκεντρωτικάς και όλα ά προσευχάι τάς όποιας πρέπει να μάθ η δ ή γ ή δ σ υ μ π ε ρ ο ρ α σ διά κάθε παιδάκι της 'Αμερικής. Δύναται να χρησιμοποιήθ ή δ ή γ ή δ σ υ μ π ε ρ ο ρ α σ διά κάθε παιδάκι της 'Αμερικής. Κάθε μάθημα έχει και έν βασικόν διδάγμα. Άποτελείται από άπλοτάτατον κείμενον με ώραία μεγάλα γράμματα, ώραία εικόνά έπίτηδες σχεδιασθείσαν, και εύκολον ποιημάτάκι επί του μαθήματος προς άποστήθισιν. Η νέα Έκδοσις έχει 82 μεγάλας σελίδας και 42 πολυχρόμους εικόνας. Τιμάται μόνον 40 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Θρησκευτ. 'Αναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ'ΔΟΥ. — Με άπλόιν τρόπον άναγράφεται όλη ή 'Ιστορία της Έκκλησίας μας μέχρι του 1935, χάριν των έν 'Αμερικη παιδιών. Εικόνες, έρωτήσεις, στοιχεία εύανάγνωστα. Είς τό τέλος ή ιστορία της έν 'Αμερικη 'Ελληνικής 'Ορθόδοξου Έκκλησίας. Ημπορεί να χρησιμοποιήθ ή δ ή γ ή δ σ υ μ π ε ρ ο ρ α σ διά κάθε παιδάκι της 'Αμερικής. Δύναται να χρησιμοποιήθ ή δ ή γ ή δ σ υ μ π ε ρ ο ρ α σ διά κάθε παιδάκι της 'Αμερικής. Κάθε μάθημα έχει και έν βασικόν διδάγμα. Άποτελείται από άπλοτάτατον κείμενον με ώραία μεγάλα γράμματα, ώραία εικόνά έπίτηδες σχεδιασθείσαν, και εύκολον ποιημάτάκι επί του μαθήματος προς άποστήθισιν. Η νέα Έκδοσις έχει 82 μεγάλας σελίδας και 42 πολυχρόμους εικόνας. Τιμάται μόνον 40 σέντς.

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ'ΔΟΥ. — Με έρωτήσεις και άπαντήσεις φυσικάς, στοιχεία εύανάγνωστα, εικόνες, ποιήματα και προσευχάς, τό βιβλίον έλκεν τους μαθητάς. Η διδασκαλία της Πίστewς μας όλη, εις 100 άπλούστατα μαθήματα. Έκδοσις πολυτελής. Δεδεμένον 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ'ΔΟΥ. — Είς τό πολυτελές και καλοτυπωμένον αυτό βιβλίον έξηγούνται όλα όσα βλέπονται και άκούονται εις τους Ναούς μας, με έρωταποκρίσεις άπλάς. Τό κάθε 'Ι. Άντικείμενον έχει την εικόνα του και έξηγείται τί συμβολίζει. Είς τό τέλος όλα ά κατάλληλοι προσευχάι διά τά παιδιά της 'Αμερικής. Πολυτελώς δεδεμένον 75 σέντς.

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. 'Αριθ. 99.

Διευθυντής: 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ

29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1939.

Η ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΑΙ Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Από πάσης απόψεως ἐπιβεβλημένη τυγχάνει διὰ τὸν Χριστιανὸν ὅχι μόνον ἡ τήρησις, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐρυτέρα διάδοσις τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστιανισμοῦ, διότι διὰ τῆς διδασκαλίας αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ἐνισχυθῇ διὰ νὰ ἀντιμετωπίξῃ καλύτερον τὰ ποικίλα προβλήματα τοῦ σημερινοῦ κοινωνικοῦ ἀγῶνος. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐπεβλήθη καὶ διὰ κανόνων εἰς τοὺς Κληρικοὺς τῆς 'Ανατολικῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας μας ὅπως μὴ ἀμελῶσιν ὅσον ἀφορᾷ τὸ καθῆκον τοῦ νὰ ἐκδιδάσκωσι τὸν λαὸν «ἐν πάσῃ μὲν ἡμέρᾳ, ἑξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς Κυριακαῖς» καὶ ταῖς Μεγάλαις 'Εορταῖς, τῇ ἀδείᾳ βεβαίως τοῦ οἰκείου 'Επισκόπου.

'Αλλ' ἡ 'Εκκλησία εἶνε ὑποχρεωμένη ἐκ τῆς διαφωτίσεως καὶ τῆς πληρεστερας διδασχῆς τὴν ὁποίαν κάμνει πρὸς τὰ ἐγγύς Αὐτῇ τέκνα της, νὰ εὐρύνη τὴν δρᾶσίν της καὶ μεταξὺ ἐκείνων πρὸ παντὸς οἱ ὅποιοι δὲν ἠτύχησαν νὰ εὐρίσκωνται πλησίον κέντρων 'Εκκλησιαστικῶν. Διότι δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ ἄλλως ἡ θεία ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ: «πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πᾶσι τῇ κτίσει,» οὔτε δύνανται νὰ ἐρμηνευθῶσιν ἄλλως αἱ ἐπιγραμματικαὶ ἐκεῖναι λέξεις τοῦ 'Αποστόλου τῶν 'Εθνῶν: «Δεῖ αὐτὸν βασιλεῦσιν ἄχρις οὗ ἂν θῇ ἅπαντας ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.» (Α'. Κορινθ. ΙΕ'. 25).

Κατὰ ταῦτα ἡ ἡμετέρα 'Αγία 'Εκκλησία ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει μεγαλύτερα μέσα ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ ἐνεργῇ τοῦλάχιστον ἐσωτερικὴν 'Ιεραποστολήν, ἐξαποστέλλουσα Ἱεραποστόλους πρὸς τοὺς μὴ πραγματικῶς ἀκόμῃ καὶ κατὰ βάθος φωτισθέντας διὰ τοῦ ωραίου φωτὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶνε ὄντως θεῖος θεσμὸς ἡ 'Ιεραποστολικὴ Διακονία ἀπορρέων ἀπὸ αὐτοῦ τούτου τοῦ θεμελιωδικοῦ δόγματος τοῦ Χριστιανισμοῦ.

'Η ὁμογενὴς 'Εκκλησία τῆς 'Αμερικῆς δὲν δύναται, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον, νὰ ἔχῃ τὰ ἀπαιτούμενα ἔμφυχα καὶ ὕλικά μέσα διὰ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἡ πρεσβυγενὴς Μήτηρ 'Εκκλησία μετὰ τόσου ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ καὶ σπουδαίων ἀποτελεσμά-

των ἔκαμε τὸ πάλαι ἐν Ρωσσίᾳ καὶ τελευταῖον ἐν Παλαιστίνῃ. Δυσμενεῖς δι' Αὐτὴν περιστάσεις τὴν ἔκαμον νὰ διακόψῃ ἀτυχῶς τὸ ἀρξάμενον ἔργον τῆς 'Ιεραποστολῆς της διὰ τῆς «χρηστῆς καὶ ἀμέεπτου διαγωγῆς τῶν παρ' Αὐτῇ πνευματικῶν ποιμένων.»

Οὔτε προσηλυτίζει, κατακρίνουσα μάλιστα πάντα βίαιον προσηλυτισμόν, συνήθη ἄλλοτε, ἴσως δὲ καὶ τώρα, εἰς ἄλλας 'Εκκλησίας. Δὲν ἐπιθυμεῖ τὸν «ἀπερίσκεπτον, βεβιασμένον καὶ ἀναγκαστικὸν προσηλυτισμόν», καὶ δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ πειθναγωγασμὸν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον, ὅπως πολὺ καλῶς γνωρίζομεν ὅλοι ἀπὸ τὴν 'Ιστορίαν τῆς 'Εκκλησίας, τὴν ἀρχαιότεραν καὶ τὴν σύγχρονον.

Εἶναι γεγονὸς ἐν τούτοις ὅτι τὴν 'Ορθόδοξον 'Εκκλησίαν τῆς 'Αμερικῆς θὰ ὠθήσουν κάποτε αἱ περιστάσεις καὶ συνθήκαι εὐνοϊκώτεραι νὰ δεχθῇ νὰ ἀναλάβῃ εὐρυτέραν 'Ιεραποστολικὴν δρᾶσιν· ἀλλὰ μέχρι τότε, μέχρι τῆς προπαρασκευῆς της τοῦτέστι καὶ συναρμονίσεως τῶν 'Ιεραποστολικῶν της δυνάμεων, εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ βαδίζῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, ἐπίσης ὥραίου, προγράμματος τὸ ὁποῖον χαράσσουν δι' Αὐτὴν οἱ 'Εκκλησιαστικοὶ ἀρχηγοὶ ἡμῶν.

Τὸ ὠραιότερον μέλλον ἐπιφυλάσσεται διὰ τὴν νεογενὴ 'Ορθόδοξον 'Εκκλησίαν τῆς 'Αμερικῆς κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν. 'Οραματιζόμεθα τὰς καλυτέρας δι' Αὐτὴν ἡμέρας, ὁπότε, μετὰ σθένους καὶ δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, θὰ εἴπῃ εἰς τοὺς Κατηχητάς καὶ 'Ιεραποστόλους καὶ 'Ιεροδιδασκάλους Της τό: «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη.»

'Εως τότε ὅμως, μέχρι τῆς ποθητῆς ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ ἀποσταλῶσιν οἱ 'Ιεραποστολοὶ Της «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. Α'. 8) ὀφείλομεν, ὁ καθεὶς ἰδιαίτερος εἰς τὸν κύκλον του καὶ πάντες ὁμοῦ, νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς δίδοντας τὰς γενικὰς κατευθύνσεις ἐκκλησιαστικοὺς ἡγέτας μας. 'Οφείλομεν ἀνεπιφυλάκτως νὰ προβῶμεν εἰς ὅ,τι ἐκείνοι ζητήσουν. Μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἐνισχυθῇ καὶ ἡ 'Ιεραποστολὴ τὸσον ἡ ἐσωτερικὴ τώρα, ὅσον καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ἴσως 'Ιεραποστολὴ ἀργότερον.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ

Ἐάν ἀναδιψήσωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ Μουσικὴ Τέχνη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου μέχρι σήμερον ὑπῆρξεν, ὑπάρχει καὶ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ὑπάρχῃ ὡς ἀχώριστος σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ζωῆς του, πρὸ παντὸς δὲ εἰς τὰς θρησκευτικὰς του τελετὰς καὶ συγκεντρώσεις. Τοῦτο δὲ, διότι ἡ Μουσικὴ εἶναι ἡ Γλῶσσα τοῦ Δημιουργοῦ τῆς ψυχῆς του, καὶ μόνον δι' αὐτῆς δύναται ὁ ἄνθρωπος νὰ ὑψώσῃ τὴν ψυχὴν του διὰ νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὸν Δημιουργόν της.

Ἀπόδειξις τοῦ ὅτι ἡ Μουσικὴ εἶναι ἡ Γλῶσσα τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸ ὅτι ἡ Φύσις, τὸ Σύμπαν ὁμιλεῖ εἰς τὴν Γλῶσσαν αὐτὴν, δηλ. εἰς τὴν Μουσικὴν. Διὰ τοῦτο καὶ διὰ τῆς Μουσικῆς Γλῶσσης ὁ ἄνθρωπος ἐκφράζει ὅλα τὰ τῆς ψυχῆς του αἰσθήματα: χαρὰς, λύπη, θυμὸς, γαλήνης κλπ. Δι' ὃ καὶ οἱ ἀρχαγοὶ ὅλων τῶν θρησκευμάτων, ὅλων τῶν αἰώνων ἐθεώρησαν τὴν χρῆσιν αὐτῆς ἀναγκαιοτάτην εἰς τὰς τελετὰς τῶν θρησκευμάτων των διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ ἐκάστης θρησκείας. Πρὸ παντὸς δὲ ἡ ἡμετέρα Ὁρθόδοξος Ἑλληνικὴ Χριστιανικὴ Θρησκεία ὑπῆρξεν ὁ ἔνθερος θαυμαστὴς αὐτῆς καὶ περιεποικητὴ αὐτὴν εἰς τοὺς κόλπους τῆς περισσώτερον πάσης ἄλλης θρησκείας.

Ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα Ἑκκλησία ἐφορᾷ τὴν μνήμην τῶν Τριῶν τῆς Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου, τοὺς ὁποίους ἡ Μήτηρ Ἑκκλησία τοῦ Χριστοῦ τιμᾷ καὶ γεραίρει ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, ἰδιαίτερος τε καὶ ὁμοῦ, (1, 25, 27 καὶ 30 Ἰανουαρίου), διὰ τοῦτο καλὸν ἐθεώρησα νὰ ὑποβάλω πρὸς μελέτην τῶν ἀγαπητῶν ἀναγνωστῶν τοῦ ἐπισήμου ὁργάνου τῆς ἡμετέρας Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰς κρίσεις καὶ τὰς σοφὰς σχέψεις αὐτῶν περὶ τῆς Μουσικῆς Τέχνης, διότι οἱ πανεπφημοὶ Πατέρες οὗτοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ ὄχι μόνον διὰ τῆς σοφίας καὶ διὰ τῆς ἀκλονήτου αὐτῶν πίστεως ἐθεμελίωσαν καὶ ἐστερέωσαν τὸν θαυμασίον ὁργανισμὸν τῆς Ἀγίας μας Θρησκείας, ἀλλὰ καὶ ἐχρησίμευσαν καὶ ὡς ἀπόστολοι καὶ κήρυκες καὶ τῆς Μουσικῆς Τέχνης ἀπὸ ἀπόψεως καθαρῶς Ἑλληνοχριστιανικῆς.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα, ὁ Μέγας Βασίλειος ὁμιλῶν περὶ Μουσικῆς Τέχνης λέγει:—«... Βίαιον μάθημα οὐ πέφυκε παραμένειν, τὸ δὲ μετὰ τέρψεως καὶ χάριτος εἰσδύομενον μονιμώτερον ταῖς ψυχαῖς ἐνιζάνει. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἐκ τῆς μελωδίας τερπνὸν τοῖς δόγμασιν ἐγκατέμειξεν, ἵνα τῷ προσήνῃ καὶ λείψ τῆς ἀκοῆς τὸ ἐκ λόγων ὠφέλιμον ὑποδεχόμεθα... Καὶ πού τις τῶν σφόδρα ἐκτεθριωμένων ὑπὸ θυμοῦ, ἐπειδὴν ἄρξῃται τῷ ψαλμῷ κατεπάδασθαι, ἀπ' ἡλθεν εὐθύς τὸ ἀγριαῖον τῆς ψυχῆς τῇ μελωδίᾳ κατακοιμῆσθαι... Ἰνα τῇ ἐναλλαγῇ καὶ τῷ ποικίλῳ τῆς ψαλμωδίας νεαροποιεῖται τῆς ψυχῆς ἡ ἐπιθυμία καὶ ἀνακαινίσχῃται τὸ νηφάλιον... Ψαλμὸς γαλήνην ψυχῶν, βραβευτὴς εἰρήνης, τὸ θορυβοῦν καὶ κυμαῖνον τῶν λογισμῶν καταστέλλων... Ψαλμὸς φιλίας συναγωγός, ἔνωσις διεστώτων, ἐχθρανόντων διαλλακτικῶν. Τίς γὰρ ἔτι ἐχθρὸν ἠγεῖσθαι δύναται, μεθ' οὗ μίαν ἀφήκε πρὸς Θεὸν τὴν φωνήν; Ὡστε καὶ τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν τὴν ΑΓΑΠΗΝ, ἡ ψαλμωδία παρέχεται, οἶονεὶ συνδεσμὸν τινα πρὸς τὴν ἔνωσιν τὴν συνωδίαν ἐπινοήσασα, καὶ εἰς ἐνὸς χοροῦ συμφωνίαν τὸν λαὸν συναρμύζουσα...»

Αὐτὰ περίπου λέγει ὁ Μέγας Βασίλειος, περὶ τοῦ ὁποίου καὶ ὁ μέγας Γερμανὸς Συγγραφεὺς Ἱστορίας Μουσικῆς Τέ-

χνης, Κόστλιν, λέγει ὅτι «ὁ Μέγας οὗτος Πατὴρ τῆς Ἑκκλησίας, ὡς θαυμαστὴς καὶ προβιβαστὴς τῆς Μουσικῆς, διωργάνωνε Χορωδίας ἐκ νέων καὶ νεανίδων.» Ἀποδεικνύεται ὅθεν ἐκ τούτου ὅτι οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι ὑποστηρικταὶ τῶν Χορωδιακῶν Ἐκτελέσεων τῶν Ὑμνων τῆς Ἑκκλησίας μας.

Ὁ δεύτερος τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἐπίσης ὁμιλῶν, λέγει περὶ Μουσικῆς Τέχνης: «... Ἀναλάβωμεν ὕμνους ἀντὶ τυμπάνων, ψαλμωδίας ἀντὶ αἰσχυρῶν λυγισμάτων καὶ ἀσμάτων, κρότον εὐχαριστήριον ἀντὶ κρότων θεατρικῶν... Μὴ διὰ τῶν ὧτων διεφθαρμένην μελωδίαν τῶν ψυχῶν κατηχεῖν. Ἀνελευθερίας γὰρ καὶ ταπεινότητος ἔκγονα πάθη ἐκ τοῦ τοιούτου τῆς Μουσικῆς εἶδους ἐγγίγνεσθαι πέφυκεν.»

«Μίσει θεάτρων θηρίων, ἵπποδρόμων,
Ἄσεμνον ὠδήν, δύσεριν κακῶν θέαν.
Τί δ' ἂν λέγοι τις ἀσμάτων αἰσχυρὸν νόσους,
Μέρη τε θηλύοντα καρδίας τόνον,
Αὐλοῦς, χορείας πορνικῶν βοσκημάτων,
Οἷς καὶ γέρας νέμουσιν οἱ τρισάθλιοι;
Ταῦτ' οὖν ἐπαίνων καὶ θέας καὶ τέρψεως,
Ἡ δακρύων τε καὶ στεναγμῶν ἄξια.»

Ὁ δὲ τρίτος Ἱεράρχης, Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τὰ περὶ Μουσικῆς ὕμνῃ καὶ εὐλαβῇ διδάγματά του ἐξηγεῖ ὡς ἀκολούθως:—«Ἐχει γὰρ καὶ καθ' ἑαυτὸ τὸ ἄδεν ἡδονὴν μετὰ τῆς ὠφελείας. Τὸ μὲν γὰρ κέρδος αὐτοῦ τὸ προηγούμενον, τὸ εἰς τὸν Θεὸν ὕμνος λέγειν, τὸ τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρειν, τὸ μετάρσιον ποιεῖν τὸν λογισμὸν. Ἐχει δὲ μετὰ τούτων διὰ τῆς μελωδίας καὶ ἡδονὴν πολλὴν καὶ παραμυθίαν τινὰ καὶ ἄνεσιν καὶ σεμνὸν ποιεῖ τὸν ἄδοντα... Κἂν γὰρ μυριάκις ἀσελγῆς ὁ ψάλλον ἢ, αἰδούμενος τὸν ψαλμὸν κατακοιμῆται τῆς ἀσελγείας τὴν τυραννίδα· κἂν μυρίοις ἢ κακοῖς βεβαρημένος καὶ ὑπὸ ἀθυμίας κατεχόμενος, κατακηλούμενος ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, κουφίζει τὸν λογισμὸν, περαοὶ τὴν διάνοιαν καὶ μετάρσιον ἐργάζεται τὴν ψυχὴν. Οὕτω δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων δέικνται, πόσον ἀπὸ τῆς μελωδίας τὸ κέρδος ἐστίν.»

«Οὐδὲν γὰρ οὐδὲν οὕτω ἐξανίστησι ψυχὴν, καὶ περοῖ, καὶ τῆς γῆς ἀπαλλάττει, καὶ τῶν τοῦ σώματος ἀπολύει δεσμῶν, καὶ φιλοσοφεῖν ποιεῖ, καὶ πάντων καταγελᾶν τῶν βιωτικῶν, ὡς μέλος συμφωνίας, καὶ ρυθμῷ συγκείμενον θεῶν ἄσμα. Οὕτω γοῦν ἡ φύσις ἡμῶν πρὸς τὰ ἄσματα καὶ τὰ μέλη ἡδέως ἔχει καὶ οἰκείως, ὡς τὰ ὑπομαζία παιδιὰ κλανθιμίζοντα καὶ δυσχεραίνοντα οὕτω κατακοιμῆσθαι.»

Μὲ τὰ ἀνωτέρω λοιπὸν ἀναφερόμενα φρονήματα καὶ διδάγματά των περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας Μουσικῆς Τέχνης οἱ Τρεῖς Μέγιστοι Ἱεράρχαι μᾶς κατέστησαν κοινωνοὺς καὶ κληρονόμους τῆς τῶν προγόνων μας Μουσικῆς Τέχνης, τῆς πρωτίστου σκοποῦ ἔχουσας τὴν πρὸς τὴν ἀρετὴν καὶ ὠφέλειαν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἔνεκα τῶν μακρῶν αἰώνων τῆς δουλείας τῆς Φυλῆς μας ἡ ἰδέα τῆς σπουδαιότητος καὶ ἱερότητος τῆς θείας Τέχνης κατέπεσε μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων. Λόγῳ δὲ τῆς ἀδιαφορίας καὶ παραμελήσεως τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ τοῦ Ἑθνους καὶ τῆς Θρησκείας μας καὶ αἱ Ἑθνικά μας καὶ αἱ Ἑκκλησιαστικαὶ μελωδίαὶ ἀπώλεσαν οὕτω τὴν πρώτην των ἐπιβολὴν καὶ θαυμαστὴν μεγαλοπρέπειαν. Ἀλλὰ ἡ Φυλὴ μας μέσα στὴν πτυχὴν τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς ἐγκρύπτει καὶ περιβάλλει τέτοιαν ζωὴν καὶ ἱκαδὰ καὶ διὰ τὴν μάγον Τέχνην τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ θείου Δαμασκηνοῦ, ὥστε ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον παρατηροῦμεν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῆς σήμερον καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀπαν-

Ἰωάννου Γ. Παναγιωτίδου
Καθηγητοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς Χάλκης

ΤΕΚΝΑ ΘΕΟΥ, ΟΧΙ ΔΟΥΛΟΙ ΤΟΥ

Ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἀντὶ τὸν καμὴν δοῦλον ἢ μηχανήν, καθὼς ὅλα τὰ ἄλλα πλάσματά Του, προϋτίμησε νὰ τὸν καταστήσῃ τέκνον Του. Ἐπροίκισε λοιπὸν αὐτὸν μὲ τὸ αὐτεξούσιον, πὺν εἶνε ἀπαραίτητον γνώρισμα τοῦ λογικοῦ καὶ ἐλευθέρου πλάσματος. Ἐχον τὸ χάρισμα τοῦ αὐτεξουσίου ὁ ἄνθρωπος, εἶνε ἱκανὸς νὰ κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ὅχι ἀναγκαστικῶς, ἀλλὰ μὲ ἐλευθέραν θέλησιν καὶ διάθεσιν.

Ὁ ἄνθρωπος ὅμως ἀγνωμονῶν ἐπεχείρησε νὰ ἀποτινάξῃ τὸν... ζυγὸν τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐγίνετο αὐτὸς Θεός! Τὸ ἀποτέλεσμα; Ἀλλοίμονον! Οἱ πρωτόπλαστοι μόνον τῶν κατέστρεψαν τὴν μακαριότητα καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀπογόνων τῶν. Καὶ ὅμως ἡ πρόνοια τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ καὶ μετὰ τὴν ἀνταρσίαν τῶν τέκνων Του δὲν ἐξέλιπεν.

Ὁ πάνσοφος καὶ πανάγαθος Θεὸς καὶ μετὰ τὸ κακὸν αὐτό, πὺν εἰσεχώρησεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἀναστατώνει τὰ ἐν τῷ κόσμῳ ἀπὸ ἀνθρωπίνην ἐνοχλήν, θέλει νὰ ἐξυτρητῇ σκοποὺς ἀγαθοῦς. Ἐπάνω εἰς τὰς ἀδικίας καὶ μοχθηρίας τῶν ἀνθρώπων σφυρηλατεῖ πολλάκις τὸν στέφανον τῆς δόξης καὶ τῆς χαρᾶς τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων τέκνων Του!

Πόσοι καὶ πόσοι λόγου χάριν Ἰωσήφ, πωλημένοι καὶ κατεστραμμένοι ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς τῶν, εὐρέθηκαν τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐτυχίαν εἰς τὸν τόπον τῆς ταπεινώσεως καὶ ἐξορίας τῶν! Πόσοι δὲ καὶ πόσοι ἄσχημοι καὶ πτωχοὶ Δαυὶδ, κατατρεγμένοι ἀπὸ τοὺς πλουσίους καὶ φθονερούς Σαούλ, ἀπὸ τὰς ταπεινώσεις καὶ τοὺς διωγμούς, ἤντησαν ἡθικὰς δυνάμεις ὑπερόχου ἐντάσεως!

Ἐκτὸς τούτου μὴ λησμονῶμεν ὅτι εἴμεθα προωρισμένοι διὰ τὴν αἰωνιότητα, ἐν συγκρίσει δὲ πρὸς τὴν ἀτέρμονα παράτασιν αὐτῆς οὐδεμίαν σημασίαν πρέπει νὰ ἔχουν αἱ πρόσκαιροι θλίψεις καὶ στερήσεις, πὺν δοκιμάζομεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐδῶ ἐφημέρου ζωῆς.

Τί σημασίαν ἔχει μίαι σταγὼν ἢ ἓνας κάδος νεροῦ ἐμπρὸς εἰς τὸν ἀστείρευτον ὠκεανὸν τῆς αἰωνιότητος; Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὅμως τῆς μακαριότητος εἰς τὴν αἰωνιότητα ἡ πάνσοφος βουλὴ τοῦ Θεοῦ ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσίν μας καὶ τὴν θλίψιν.

ταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἰδίως ὅμως μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν Ὀρθοδόξον πληθυσμὸν τῆς ἡμετέρας ἐν Ἀμερικῇ Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπου ἐκάστη Κοινότης εὐγενῶς ἀμιλλᾶται ποῖα πρώτη νὰ διοργανώσῃ πολύφωνον καὶ καλλιτεχνικωτάτην Χορωδίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὕμνων τῆς θρησκείας μας, γεννάται ἡ ἐλπίς καὶ ἡ πίστις εἰς τὴν ψυχὴν μου εἰς τὸ ὅτι ἤρχισε πάλιν νὰ ζωηρεύῃ εἰς τὰς ψυχὰς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τὸ ὑπὲρ τῆς Θείας Τέχνης ἐνδιαφέρον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπαναφέρομεν πολλὴν συντόμως αὐτὴν εἰς τὴν περιλάμπρον θέσιν, ὅπου ἀνῆκει. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ μὴν ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ Νέου Ἑτοῦς ὑπὲρ τῆς Θείας Μουσικῆς Τέχνης ἐνδόμυχος εὐχή μου, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐκ μικρᾶς ἡλικίας ἀγωνίζομαι καὶ θὰ ἐξακολουθῶ νὰ ἀγωνίζομαι.

ΑΘΑΝ. Π. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Διευθυντῆς τοῦ Κοινοτικοῦ Σχολείου καὶ τῆς Μικτῆς Ἐκκλησιαστικῆς Χορωδίας τῆς Κοινότητος Βαλτιμόρης.

Ἡ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΞ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΔΩΡΕΙΤΑΙ Εἰς τὴν ΠΡΟΣΦΙΛΙΑΝ ΤΟΥ ΘΥΓΑΤΕΡΑ Ε... Ο ΠΑΤΗΡ ΤΗΣ Δ. Γ. Β.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Κόρη μου,

Ὅταν ἄλλοι ὁμιλοῦν σιώπα καὶ ἄκουε, ἐὰν λέγουν λόγους καλοῦς. Ὅταν θὰ ὁμιλῇς πρόσεχε νὰ μὴ λέγῃς ἀνοησίας.

Μὲ τοὺς γείτονας νὰ εὐρίσκεισαι εἰς ἀρμονικὰς σχέσεις· νὰ μὴ προκαλῇς φιλονεικίας, καὶ νὰ εἶσαι ὑποχωρητικὴ.

Δι' ἀσήμαντα πράγματα νὰ μὴ ἐγείρῃς θόρυβον. Φρόντισε εἰς ὅλους νὰ εἶσαι εὐεργετικὴ καὶ γλυκεῖα. Μὴ λυπῇς κανένα ἄνθρωπον εἴτε διὰ λόγου ὑβριστικοῦ, εἴτε δι' ἔργων κακῶν.

Πρόσεξε, λόγια οὔτε νὰ πέρνῃς οὔτε νὰ δίνῃς· δηλαδὴ νὰ ἀποφεύγῃς τὰς κουκουσουργιὰς, διότι τὸ πάρε καὶ τὸ δόσε γεννοῦν φιλονεικίας, ἔχθρας, φόνους, ἀντιπαραστάσεις καί, ἐν γένει, ἀναστατώσεις. Κατηγορίας κατὰ τοῦ συζύγου σου νὰ μὴ δέχεσαι οὐδὲ κὰν νὰ συζητῇς.

Νὰ προσέχῃς τὸν ἑαυτὸν σου καὶ τὸν οἶκόν σου καὶ ἄφεσε τοὺς ἄλλους οἴκους, διότι αὐτοὶ ἔχουν τὴν διεύθυνσίν των. Ἐν γένει μὴ ἀσχολῇσαι εἰς ξένας ὑποθέσεις, ἀλλὰ μόνον εἰς τὰς ἰδικὰς σου.

Νὰ κοιμᾷσαι εἰ δυνατόν τρεῖς ὥρας πρὸ τοῦ μεσονυκτίου καὶ νὰ ἐγείρεσαι λίαν πρωτὶ. Οὐδέποτε ὁ ἥλιος νὰ σὲ εὐρίσκη εἰς τὴν κλίνην. Νὰ κατακλίνεσαι μετὰ τὸν σύζυγον καὶ νὰ ἐγείρεσαι πρὸ τοῦ συζύγου σου διὰ τὴν περιποίησίν του.

Ἐν γένει τέκνον μου σοῦ παραγγέλλω νὰ εἶσαι εὐσεβής, δικαία, ἀγαθὴ, ταπεινὴ, σώφρων, φιλόανθρωπος, φίλεργος, οἰκονόμος, καὶ μὲ μίαν λέξιν ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιδικοῦ, πλησίον τῆς διευθυνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομὴ σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομὴν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως καὶ ἀνεξαίρετως δι' ὅλους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

Ἀρχιμ. Γ. Π.

Η ΤΕΩΣ ΜΟΙΧΑΛΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ

Ἀναφέρομαι εἰς τὸ γνωστὸν ἐπεισόδιον τῆς Ἀγίας Γραφῆς τὸ ὁποῖον διέσωσεν ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, εἰς τὰ πρῶτα ἔνδεκα ἐδάφια τοῦ ὁγδοῦ κεφαλαίου τοῦ Εὐαγγελίου του.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι φέρουν πρὸς τὸν Χριστὸν γυναῖκα συλληφθεῖσαν ἐπὶ μοιχείᾳ, καὶ ἀφοῦ ἔστησαν αὐτὴν εἰς τὸ μέσον λέγων:—«Διδάσκαλε, αὐτὴ ἡ γυνὴ συνελήφθη ἑπαντοφόρῳ μοιχευομένη. Εἰς τὸν νόμον ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν νὰ λιθοβολῶνται αἱ τοιαῦται σὺ λοιπὸν τί λέγεις;»

Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τότε τὸ ἐπιγραμματικὸν ἐκεῖνο:—«ὁστις ἀπὸ σᾶς εἶνε ἀναμάρτητος, ἄς ρίψῃ πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτήν.» Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἐλεγχόμενοι τότε ὑπὸ τῆς συνειδήσεως, ἀνεχώρουν ὁ ἕνας κατὸ τὴν αὐτὴν ὁδόν. Καὶ ἔμεινε μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνή. Καὶ ὁ Χριστὸς εἶπε:—«γύναι, ποῦ εἶνε οἱ κατήγοροί σου, δὲν σὲ κατεδίκασεν οὐδεὶς;» Ἡ γυνὴ ἀπήντησεν: «—οὐδεὶς Κύριε». Καὶ ὁ Χριστὸς εἶπε τότε πρὸς αὐτήν: «Οὐδὲ ἐγὼ σὲ καταδικάζω ὕπαγε, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὴ ἁμάρτανε».

Φαίνεται ὅτι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται εἰς τὸ εὐαγγελικὸν αὐτὸ ἀπόσπασμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ἦσαν ἄνθρωποι ἠθικοὶ καὶ θρησκευτικοί, ὅπως ἐννοοῦμεν τοῦτο κατὰ τὴν στενὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Καὶ ἐθορυβήθησαν ἐξαιρετικῶς ὅταν εἶδον ὅτι ἡ γυνὴ αὐτὴ ἔκαμε τοιαύτην φανεράν ἁμαρτίαν θιμώσαντες ἐναντίον τῆς. Δὲν εἶναι πρέπον νὰ ζήσῃ μία τοιαύτη γυνή, εἶπον. Ἡ νόμος καὶ ἡ δικαιοσύνη, ἐσκέφθησαν, ζητοῦν ὅπως παραδειγματισθῇ ἡ γυνὴ αὐτή. Δὲν πρέπει, ἐτόνισαν, νὰ γίνωνται τοιαῦτα πράγματα.

Αὐτὸς εἶναι πάντοτε ὁ ἄνθρωπος ἀτυχῶς. Τὸν εὐχαριστεῖ ἐὰν εἴπωρῃ νὰ εὕρῃ ἕνα ἄλλον ἁμαρτωλότερον ἀπὸ αὐτὸν διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατ' αὐτοῦ αὐστηρότατα. Μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἀφέλειαν, νομίζει ὅτι ἡ μεγαλύτερα ἁμαρτία τοῦ ἄλλου, τὸν δικαιολογεῖ διὰ τὴν ἰδικὴν του ἁμαρτίαν. Καὶ ἐνῷ κατηγορεῖ σφοδρότατα τὸν ἄλλον, ὅπως συνέβη μὲ τοὺς γραμματεῖς τοῦ ὑπὸ μελέτρην ἐπεισοδίου, λησμονεῖ τὰ ἰδικὰ του σφάλματα. Δηλαδὴ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εὐχαριστεῖται εἰς τὴν ἀνιδρότητα. Γίνεται μὲ ἄλλας λέξεις ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀναφέρει καὶ ὁ Αἰσώπος εἰς τὸν γνωστὸν μῦθον ὅτι «ἕκαστος ἄνθρωπος δύο πῆρας φέρει».

Καὶ ὅχι μόνον εὐχαριστοῦνται κάπως εἰς τὴν πτώσιν τῶν ἄλλων οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ δὲν θέλουν καὶ νὰ σκεφθοῦν ἀκόμη ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἦτο δυνατόν νὰ στείλῃ εἰς αὐτοὺς τὴν Χάριν Του τὴν Θεϊάν ἀφοῦ εἶνε ἁμαρτωλοί. Πολλάνκις ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτοὺς, τοῖς φαίνεται μάλιστα ὡς ἄδικον μέτρον. Ἡ καρδιά των συχνάκις ἐπαναστατεῖ μυστικῶς κατ' αὐτῆς. Εἰς τὴν χαίρέκακον αὐτὴν σκέψιν ὑποκείμενοι καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, καὶ μὴ θέλοντες νὰ θεωρήσωσι τοὺς ἑαυτοὺς τῶν ἁμαρτωλῶν, ἠθέλησαν νὰ παγιδεύσουν τὸν Χριστὸν «διὰ νὰ ἔχωσι νὰ κατηγορῶσιν Αὐτὸν» ἔπειτα. Διότι ἐὰν μὲν ἠθώωνε τὴν γυναῖκα θὰ ἔλεγον ὅτι ἦτο ἄδικος· ἐὰν δὲ κατεδίκασεν αὐτήν θὰ ἔλεγον ὅτι ἦτο αὐστηρὸς καὶ ἀνοικτίρμων.

Ὁ Μωσαϊκὸς Νόμος ἦτο σαφής· ἐπέβαλλε λιθοβολισμόν. Ἡ ἐνοχὴ τῆς γυναικὸς ἀναμφισβήτητος. Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: ποῖος θὰ ἐξετέλει τὸν νόμον. Ὁ ἄνθρωπος εἰμφορεῖ εὐκόλως νὰ καταδικάσῃ, ἀλλὰ ποῖος ἔχει τὸ δικαίωμα

νὰ ἐκτελῇ τὰς καταδικαστικὰς ἀποφάσεις; «Ὅστις ἀπὸ σᾶς εἶνε ἀναμάρτητος ἄς ρίψῃ πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτήν» εἶπεν ὁ Χριστός.

Ποῖος ὅμως θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ ὅτι εἶνε ἀναμάρτητος; Καὶ ἀφοῦ οὔτε ἕνας ἀπ' αὐτοὺς δὲν ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ ὅτι εἶνε ἀναμάρτητος, σημαίνει ὅτι εὐρίσκοντο ὅλοι ὑπὸ τὴν ἰδίαν κατηγορίαν, τὴν ἐνοχὴν τῆς ἁμαρτίας. Ἐσημειώθη δηλαδὴ μία περίπτωσις περιεργος:—κατηγορουμένη καὶ κατηγοροὶ εὐρέθησαν ὑπὸ τὴν ἰδίαν κατηγορίαν. Ἦσαν ὅλοι ἔνοχοι. Εὐρέθησαν ὅλοι ἁμαρτωλοί. Καὶ ἐπομένως ἦσαν ὅλοι ἄξιοι λιθοβολισμοῦ καὶ κατὰ τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον ἀκόμη.

Ἠθελήσαμεν ποτε νὰ σκεφθῶμεν ὅτι ἐγώ, σεῖς καὶ ὅλος ὁ κόσμος εἴμεθα ἔνοχοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; Διότι δὲν ἐξετάζεται τὸ ποσὸν τῆς ἁμαρτίας ἐναντι τῶν ἄλλων. Ἀλλὰ κατὰ πόσον ἠμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι εἴμεθα ἀναμάρτητοι, ἐν ὧ π ι ο ν τ ο ὦ Θ ε ο ὦ μ α ς. Διότι, δὲν ἔχει καὶ τὴν σημασίαν ποῦ, πόσον μακρὰν τῆς παραλίας ἐπίνγη κανεῖς, ἐφ' ὅσον τὸ γεγονὸς παραμένει ὅτι ἐπίνγη. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος εἶπε τὸ ἀξιοσημείωτον ἐκεῖνο: «οὐ πῶς ἐάλωζ ἄλλ' ὅτι ἐάλωζ».

Καὶ τί κάμνομεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό; Τί κάμνομεν; Ἀκριβῶς τὸ ἴδιον ποὺ ἔκαμον καὶ οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. Ὅταν κατεδικάσθησαν ὑπὸ τῆς ἰδίας τῆς συνειδήσεως τῶν ἀφῆκαν τὸν μόνον ὁ Ὅποιος θὰ ἠμποροῦσε νὰ τοὺς συγχωρήσῃ ἐὰν ἤθελον. Τὸ ἴδιο γίνεται καὶ τώρα. Ὁ ἄνθρωπος—εἶνε πολὺν περιεργον—φοβεῖται ἢ μᾶλλον δὲν θέλει νὰ καταφύγῃ πρὸς Ἐκεῖνον ἀκριβῶς ποὺ εἶνε ἔτοιμος νὰ τὸν δεχθῇ καὶ νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

Δὲν ξεύρω τί θὰ εἶπητε ὁ καθεὶς ἀπὸ σᾶς, προσφυλεῖς μου ἀναγνώσται. Ἠμποροῦμεν νὰ εὐρίσκωμεν ὅτι δὲν εἴμεθα πολὺ κακοί· ἠμποροῦμεν νὰ διατεινόμεθα ὅτι ὑπάρχον ἄλλοι χειρότεροι ἀπὸ ἡμᾶς. Ἀλλὰ ἠμποροῦμεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι εἴμεθα «χωρὶς ἁμαρτίαν;» Θὰ εἴμεθα πολὺ ἀφελεῖς νὰ νομίζωμεν ὅτι δὲν εἴμεθα ὑπόλογοι ἐναντι τοῦ Θεοῦ. Καὶ γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἁμαρτία τιμωρεῖται διὰ ψυχικοῦ θανάτου.

Ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς εἶνε Δίκαιος καί, συνεπῶς πρέπει βεβαίως νὰ μᾶς τιμωρήσῃ, εἶνε, ἐξ ἄλλου, καὶ Σωτὴρ μας καὶ Εὐεργέτης. Ἐχει τὴν δύναμιν νὰ καταδικάσῃ, ἀλλ' ἔχει τὴν δύναμιν καὶ νὰ ἐκτελέσῃ. Γεννᾶται μόνον τὸ ἐρώτημα:—«δύναται νὰ συγχωρήσῃ» Δύναται νὰ μᾶς ἀθωώσῃ;

Ὑπόσχομαι νὰ εἶμαι πολὺ σύντομος· ὥστε ἄς προχωρήσωμεν. Ἐθέσαμεν τὸ ἐρώτημα «ἐὰν δύναται νὰ συγχωρήσῃ» ὁ Θεός. Ἀμέσως θὰ λάβωμεν ἐκ τῶν κατωτέρω τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ὡς ἄνω ἐρώτημά μας.

Τὸ σχετικὸν ἐδάφιον λέγει: «καὶ ἔμεινε μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἰσταμένη ἐν τῷ μέσῳ». Ἔστεκε δηλαδὴ κατηγορουμένη ἐμπρὸς εἰς Ἐκεῖνον ὁ Ὅποιος ἠμποροῦσε νὰ εἰπῇ ὅτι ἦτο «χωρὶς ἁμαρτίαν» καὶ ὁ Ὅποιος, κατὰ συνέπειαν ἠμποροῦσε νὰ ρίψῃ τὸν «λίθον ἐπ' αὐτήν». Ἡ γυνὴ ἔστεκε μόνη τῆς ἐνώπιον ἐνὸς τὸν ὁποῖον ἀνεγνώριζεν ὡς Κύριον. Καὶ ποῖα ἠμποροῦσε νὰ ἦτο ἡ ἀπόφασίς Του; Ὁ Νόμος τὴν εἶχεν ἤδη καταδικάσῃ. Θὰ ἐξετέλει ἀρὰ γε ὁ Χριστὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νόμου; Πραγματικῶς πολὺ τραγικὴ ἡ στιγμή δι' αὐτήν.

Ἦτο μόνη τῆς ἡ ἐνοχος ἐνώπιον ἐνὸς ποὺ εἶχε τὴν δύναμιν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Τὸ πᾶν ἐξηρτάτο ἀπὸ Αὐτόν. Τί θὰ ἔλεγεν ἀρὰ γε; Οἱ θνητοὶ ἄνθρωποι δὲν ἐτόλμησαν νὰ ρίψουν «τὸν λίθον ἐπ' αὐτήν» τί θὰ ἔβγαινεν ἀρὰ γε τώρα ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ Θεανθρώπου; Ἰδοῦ:—«Οὐ-

δὲ ἐγὼ σε καταδικάζω ὕπαγε, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὴ ἀμάρταν». Αὐτὴ ἦτο ἡ ἐπιτιμηγορία τοῦ Μεγάλου Δικαστοῦ, τοῦ Σωτήρος τῆς ἀνθρωπότητος.

Διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καταδικάσθησαν καὶ αὐτοί, κατὰ πολλὰ φυσικὰ συνέπειαν. Ἀπὸ κατήγοροι μετετράπησαν εἰς κατηγορουμένους. Ἀλλὰ δὲν ἤθελον νὰ ὁμολογήσουν τὴν ἁμαρτίαν των. Ὁ ἐγωϊσμός των δὲν τοὺς ἀφῆκε νὰ θέσουν τὸν ἑαυτὸν των εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν μετὰ τὴν ὁποίαν εὐρέθη καὶ ἡ δυστυχὴς ἐκείνη γυνή, ἡ τέως μοιχαλὶς, διὰ νὰ ἀκούσουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἰδίαν ἐκείνην ὥραϊαν φωνήν:—Ὑπάγετε, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς μὴ ἁμαρτάνετε.

Πράγματι! Ἐὰν θέλῃ κανεὶς ν' ἀκούσῃ τὴν ἰδίαν γλυκυτάτην φωνὴν τῆς συγχωρήσεως ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ ὀφείλει νὰ θέλῃ νὰ ἀναγνωρίσῃ ὅτι εἶνε ἔνοχος, νὰ δηλώσῃ ὅτι εἶνε ἁμαρτωλός, νὰ μείνῃ μόνος του μετὰ τὸν Χριστόν, αὐτοδικαζόμενος. Δὲν πρέπει νὰ κάμῃ συγκρίσεις, δὲν πρέπει νὰ προβάλῃ τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ἄλλος εἶνε περισσότερον ἁμαρτωλὸς ἀπὸ αὐτόν, δὲν πρέπει νὰ ζητήσῃ ἐλαφρυντικὰς περιπτώσεις καὶ δικαιολογίας ἀστηρικτοὺς πολλὰκις.

Ὁ γλυκὺς Ναζωραῖος δὲν ἔδωκεν, ὅπως βλέπομεν, τὴν συγγνώμην ὑπὸ ὅρους. Ὁχι. Δὲν εἶπε:—«Οὐδὲ ἐγὼ σὲ καταδικάζω, ἐὰν δὲν ἁμαρτήσῃς πλέον». Ἀπεναντίας. Δίδει εἰς τὴν τέως μοιχαλίδαν, πλήρη καὶ τελείαν συγχώρησιν διότι ἐγνώριζεν ὅτι τοῦτο θὰ τὴν καθίστα ἱκανὴν νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἁμαρτίαν εἰς τὸ μέλλον.

Καὶ ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας τῆς Ὁρθοδόξου εἶνε πολὺ συνεπὴς εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Διδάσκει ὅτι ἐφήρμοσεν εἰς τὸ Δημόσιόν Του κήρυγμα καὶ ὁ Ἰησοῦς. Λέγει δηλ. ὅτι ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀντισταθῶμεν κατὰ τῆς ἁμαρτίας, πρέπει πρῶτον νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι αὕτη συγχωρεῖται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀντιπροσωπευομένου ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ὑπὸ τῶν Κληρικῶν Του. Διότι ἐὰν προσπαθῶμεν νὰ δεσπόσωμεν τοῦ κακοῦ προτοῦ ἀναγνωρίζωμεν τὴν ἄφεσιν τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν τίποτε, οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο.

Διὰ τῆς πρὸς τὸν Ἰησοῦν πίστεως πρέπει νὰ δικαιωθῶμεν ἀπὸ ὅλα, προτοῦ ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ γίνομεν ὅπως εἴμεθα, δηλ., «χωρὶς ἁμαρτίαν». Πρέπει πρωτίστως νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἡμεῖς ἁμαρτωλοὶ καὶ ὅτι πλήρως συνεχωρήθημεν. Κατόπιν αὐτῆς τῆς ὁμολογίας, ἡμποροῦμεν ν' ἀφήσωμεν τὴν ὅλην μας ζωὴν νὰ διέπεται ἀπὸ τὴν γνώσιν αὐτὴν τῆς συγγνώμης ἐκείνης καὶ ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν ἡ γνώσις τῆς ἀγάπης Του πρὸς ἡμᾶς κατ' ἀνάγκην ἀναπτύσσει.

Ἄς ἀρχίσωμεν μετὰ τὸ «οὐδὲ ἐγὼ σὲ καταδικάζω». Πρὸ παντὸς ἂς ἀντλήσωμεν ψυχικὴν εἰρήνην ἀπὸ τὸν σταυρόν Του. Ὁ Θεὸς ἑνγίζει τὴν ἁμαρτίαν μας καλύπτοντες ἀπὸ ἡμᾶς. Ἀλλὰ, ἐξ ἄλλου, ἔδωκε τὸ αἷμα τοῦ Υἱοῦ Του. Ὁ ἴδιος μᾶς ἀφῆκε πασιφανέστατα νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἀποπλύνει ὅλας τὰς ἁμαρτίας.

Ὅσον περισσότερον βλέπομεν καὶ γνωρίζομεν τὰς ἁμαρτίας μας, τόσον καὶ περισσότερον θὰ ἐκτιμῶμεν τὸ πολύτιμον αἷμα μετὰ τὸ ὁποῖον αὐταὶ (αἱ ἁμαρτίαι) ἀπεπλήθησαν καὶ τόσον περισσότερον θὰ προσπαθῶμεν ἀπὸ μὴ λυπήσωμεν τὴν καρδίαν Ἐκείνου ὁ Ὁποῖος, ἐν τῇ ἰδίᾳ Του ἀγάπῃ, προσέβη εἰς τὴν φορικτὴν καὶ μυστηριώδη ἐκείνην θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν μας. Ὡς ἐκ τούτου ὅσον βαθύτερον γνωρίζομεν τὴν ἐνοχὴν μας, τόσον καὶ ἀσφαλέστερον θὰ εἶνε ἡ ψυχὴ μας ἐν εἰρήνῃ διότι περισσότερον θὰ ἐκτιμῶμεν τὸ αἷμα, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιτυγχάνεται ἡ εἰρήνη μας ἐκείνη.

Η ΑΝΟΙΞΙΣ ΚΑΙ Η ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΣ ΜΗ εἴπωμεν ὅτι ἡ ζωὴ δὲν μᾶς δίδει καμμίαν εὐχαρίστησιν. Αἱ μεγάλαι χαραὶ, ἡ ἀπόλυτος διαρκὴς εὐτυχία, ἴσως νὰ εἶνε χίμαιρα. Ἄλλ' ὑπάρχουν τόσαι ἄλλαι μικραὶ χαραὶ, ἱκαναὶ νὰ μᾶς δώσουν ἔστω καὶ δι' ὀλίγας μόνον ὥρας τὴν αἰσθησιν τῆς εὐτυχίας. Ἀρκεῖ νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ τὴν ἀποκτήσῃ. Εἶνε πάντοτε προσιτὴ:—Ἐνας ὥραϊος περίπατος, τώρα πρὸ παντὸς τὴν Ἀνοιξιν, ἐν ἐνδιαφέρον ἔργον, ἐν καλὸν βιβλίον, μία ἡλιόλουστος ἡμέρα, τὰ πρῶτα ἀνοιξιάτικα ἄνθη, μία μακρυνὴ ἐκδρομὴ καὶ τόσα ἄλλα ποὺ μᾶς κάμνουν νὰ ἐννοοῦμεν τὸν ἑαυτὸν μας νεώτερον καὶ καλύτερον, ποὺ μᾶς δίδουν νέον θάρρος καὶ νέας δυνάμεις διὰ νὰ ποικίλωμεν τὴν ζωὴν μας, εἶναι ὅλα αὐτὰ τῆς εὐτυχίας τὰ μέσα. Εἶνε ἡ ἀλήθεια πὼς ἡ ζωὴ εἶνε γεμάτη καὶ ἀπὸ θλίβερά καὶ δυσάρεστα πράγματα. Διὰ τὴν ὅμως νὰ προσκολλώμεθα εἰς αὐτά; Διὰ τὴν νὰ τ' ἀφήνωμεν νὰ ἀφαιροῦν τὰς δυνάμεις μας; Ἡ ζωὴ χρειάζεται ἀγκυράς, πλήρεις, δυνάμεις. Ἀς δημιουργῶμεν ὅθεν πάντοτε εὐχαρίστους περιστάσεις, ἀκόμη καὶ ὅταν διάφορα ἐμπόδια παρεμβάλλονται εἰς τὴν ζωὴν μας. Ὅπισω ἀπὸ τὰ μελαγχολικὰ σύννεφα τοῦ παρερχομένου χειμῶνος, ἀναφαίνεται καὶ πάλιν ὁ ζωογόνος ἥλιος τῆς Ἀνοιξεως ποὺ θὰ φωτίξῃ τὴν γῆν μετὰ ὅλην τὴν λαμπρότητα.

Γ. Π.

Ἐξεδόθη τὸ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΗΣ EN POMFRET, CONN.

ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1939

—:—

ΠΕΡΙΕΧΕΙ

Τὴν δρᾶσιν τοῦ Πρώτου Σχολικοῦ Ἔτους 1937—1938 καὶ τὰς Ὀμιλίας τῶν Ἱεροσπουδαστῶν κατὰ τὴν λήξιν τῆς Σχολικῆς περιόδου. Ἐπίσης τὸ Ἑορτολόγιον τοῦ Ἔτους 1939, Κατάλογον τῶν Ἑλληνικῶν Ὁρθοδόξων Κοινοτήτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μετὰ τῶν διευθύνσεων καὶ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου ἐκάστης, Κατάλογον τῶν Ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς μετὰ τῶν διευθύνσεων αὐτῶν, καὶ πολλὰς ἄλλας πληροφορίας σχετικὰς μετὰ τὸν ὀργανισμόν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Πρὸς κάλυψιν τῶν τυπογραφικῶν καὶ ταχυδρομικῶν ἐξόδων ἡ τιμὴ τοῦ Ἡμερολογίου ὠρίσθη εἰς 25 σέντς.

Γράψατε εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς: Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y. ἢ εἰς τὴν Προπαρασκευαστικὴν Θεολογικὴν Σχολήν: Greek Archdiocese's Preparatory School, Pomfret Center, Conn.

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

Ο ΖΗΛΟΣ ΜΙΑΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΕΙΝΕ δυσκόλως πιστευτόν, ἀλλ' ἐν τούτοις ἀληθέστατον. Ἡ Προτεσταντικὴ Μεθοδικὴ Ὁργάνωσις, προτάσει τῆς Ἀμερικανικῆς Ἱεραποστολῆς τῶν Λεπρῶν, ἀπεφάσισεν ὅπως εἰς μίαν Ἱεραπόστολόν της, τὴν MISS MARY READ, ἐργασθεῖσαν ἐπὶ ἐξήκοντα (ἀριθμὸς 60 παρακαλούμεν) ἔτη μεταξύ τῶν λεπρῶν τῆς CHANDAO τῆς Ἀπω Ἰνδίας, ἀπονέμῃ μεγάλας τιμὰς ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τῆς ὀγδοηκοστῆς πέμπτῃς ἐπετείου τῶν γενεθλίων της. Ὁ ἀπονεμόμενος ἔπαινος καὶ ἡ τιμὴ πρὸς τὴν ρηθεῖσαν Ἱεραπόστολον δικαιολογεῖται πληρέστατα ἐφ' ὅσον μάλιστα αὕτη ἐξακολουθεῖ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμῃ τὴν ἡλικίαν νὰ εὐρίσκεται εἰς τὸ ἔργον της ἐκτιθεμένη εἰς τόσους κινδύνους καὶ δεικνύουσα τοιαύτην αὐτοθυσίαν εἰς ἐκείνους μάλιστα τοὺς τόσον τραχεῖς τόπους καὶ ὑπὸ τοιαύτας πολιτικὰς συνθήκας. Εἰς ἡλικίαν νεαρωτάτην, εἰς ἡλικίαν 24 ἐτῶν, καθ' ἣν ἄλλαι νεάνιδες τῆς ἰδίας ἡλικίας δὲν δύνανται οὔτε ὀλίγα ἴσως δευτερόλεπτα νὰ ἀφιερῶσιν διὰ τὸ γενικὸν καλὸν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ «πλησίον», αὕτη «ἀφῆκε τὰ πάντα» καὶ ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτὸν της ἐπὶ ἐξήκοντα συνεχῆ ἔτη ἐν τῇ ἐμπράκτῳ ἐξασκήσει τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς πάσχοντας λεπρούς καὶ τοὺς δυστυχεῖς. Θὰ ἡδυνάμεθα ἄρα γε καὶ ἡμεῖς νὰ ἀναφέρωμεν, τοῦλάχιστον εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον παραδείγματα παρομοίας αὐτοθυσίας;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝ ΛΙΜΑ ΠΑΝΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΕΙΣ τὴν ὥραιαν πρωτεύουσάν της Περουβίας, εἰς τὴν Λίμαν, ἔλαθε τελευταίως χώραν ἡ ὀγδόη κατὰ σειράν Παναμερικανικὴ Διάσκεψις εἰς τὴν ὁποίαν ἀντεπροσωπεύθησαν ὅλα σχεδὸν τὰ Κράτη τῆς Βορείου, Κεντρῶς καὶ Νοτίου Ἀμερικῆς, ἥτοι 21 ἐν ὅλῳ Κράτῃ. Σκοπὸς τῆς Παναμερικανικῆς ταύτης Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἶνε—ἐὰν πιστεύσωμεν εἰς τὰ σχετικὰ ἀνακρινόμενα τῆς Γενικῆς Γραμματείας—ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴν ἐπίλυσιν καὶ διευθέτησιν διαφόρων προβλημάτων ἐξασφαλισθῇ κυρίως ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς ἐννοίας τῆς καλῆς γειτνιάσεως τῶν Ἀμερικανικῶν Κρατῶν καὶ ἡ ἀνάπτυξις εὐρυτέρας πνευματικῆς ἐπικοινωνίας μεταξύ των. Εὐχόμεθα ὅπως ὅ,τι ἀπέτυχε δυστυχῶς ἐν Εὐρώπῃ ἐπιτύχῃ ἐν τῇ Παναμερικανικῇ ταύτῃ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐπικρατήσουν ἔστω καὶ ἀργὰ ἀρχαὶ δικαιότεραι. Προτοῦ ὅμως θελήσῃ κανεὶς νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν ἄλλων, εἶνε φυσικώτερον, νὰ ζητήσῃ πρωτίστως νὰ κανονίσῃ εἰρηνικώτερον τοῦ τοῦ ἴδιου του οἴκου. Ἐὰν ἐσωτερικῶς εἰς ἓν κράτος ἐπικρατοῦν ἀταξίαι, ἔστω καὶ μικραὶ, ἐὰν δὲν ἐφαρμόζουσιν εἰς αὐτὸ αἱ στοιχειώδεις ἀρχαὶ τοῦ ἀγνοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐὰν δὲν ἐπικρατοῦν ὅροι καλοὶ, εἶνε ἀδύνατον τὸ Κράτος ἐκεῖνο νὰ συνεργασθῇ καρποφόρως μετ' ἄλλων κρατῶν ὅσοιδήποτε ἐπιτραπέζιοι ρητορικοὶ λόγοι καὶ ἂν ἐκφωνηθοῦν, ὅσαι δὴποτε συνθήκαι καὶ ἂν συναφθοῦν. Ὅλα

αὐτὰ θὰ εἶνε «ἔπεα πτερόεντα», ἐξυπηρετοῦντα προσωρινῶς ἀτομικὰ μόνον ὕλικά συμφέροντα. Ἀπαιτεῖται πρωτίστως καθαρώτερα συνειδήσις.

ΑΜΟΙΒΑΙΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

ΘΑ ΕΧΟΥΝ ἀντιληφθῇ θεθαίως οἱ προσφιλεῖς μας ἀναγνώσται ὅτι ὁ Ὁρθόδοξος Παρατηρητὴς δὲν ἐσυνήθισε νὰ καυχῆσιολογῇ. Ἐπρωτίμῃ καὶ προτιμᾷ πάντοτε τὰ ἔργα ἀντὶ τῶν λόγων. Καὶ μὲ ὑπομονὴν ἀθόρυβον συνεχίζει τὴν προσπάθειάν του αὐτὴν, ἐμφανιζόμενος διαρκῶς καὶ καλύτερος. Καὶ αἱ θυσίαι εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη καὶ ὑποβάλλεται καθημέραν διὰ νὰ ἐμφανίσῃ ἓνα τύπον ἀληθῶς ὡραῖον ἐξετιμήθησαν καὶ ἐκτιμῶνται τόσον ὥστε θὰ ἦτο παράλειψις μεγάλῃ ἐκ μέρους μας ἐὰν δὲν ἐξεφράζομεν καὶ δημοσίᾳ τὴν χαρὰν μας διὰ τὴν ὁλοὴν μεγαλυτέραν ὑποστήριξιν τὴν ὁποίαν μᾶς παρέχει τὸ ὁμογενὲς κοινὸν καὶ πρὸ παντὸς οἱ Ἱερεῖς μας, οἱ διδάσκαλοί μας, τὰ ἐκκλησιαστικά μας Συμβούλια καὶ οἱ λοιποὶ κοινοτικοὶ παράγοντες. Ἡ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ ὠρισμένως ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τὴν πλέον συγκινητικὴν ἐπιβεβαίωσιν τῶν προσπαθειῶν μας, τὰς ὁποίας ὑποσχόμεθα νὰ συνεχίσωμεν μὲ μεγαλύτερον ζήλον καὶ μεγαλύτερον ἐνθουσιασμόν, θέβαιοι ὄντες ὅτι καὶ οἱ ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώσται θὰ συμβοηθῶσιν πρὸς τοῦτο ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ἐπιφυλάξεως συνιστῶντες εἰς τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους των νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καὶ νὰ συστήσωσι καὶ πρὸς ἄλλους νὰ κάμουν τὸ ἴδιον μὲ τὴν μεγαλυτέραν πάντοτε προθυμίαν. Τοὺς εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων.

ΩΡΑΙΟΙ ΕΚ ΒΟΣΤΩΝΗΣ ΠΑΛΜΟΙ

ΔΕΝ δυνάμεθα νὰ μὴ ἐνθουσιασθῶμεν ἐξαιρετικῶς, βλέποντες τὰς ὥραιας πρωτοβουλίας τὰς ὁποίας λαμβάνουν ἐκάστοτε γύρω ἀπὸ τὸν περινούστατον Ἐπίσκοπον Βοστώνης οἱ ἐκλεκτοὶ συνεργάται του, οἱ ἀφανεῖς ἥρωες, οἱ μεγάλοι κοινωνικοὶ παράγοντες, οἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ διδασκάλισσαι τῆς Νέας Ἀγγλίας καὶ Καναδᾶ. Διότι θεθαίως αὐτὸν τὸν σκοπὸν βλέπομεν εἰς τὴν προσεχῇ συγκέντρωσιν των, τῆς 22ας Φεβρουαρίου ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Βοστώνης μετὰ Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν καὶ κοινὸν γεῦμα. Ἡ Γενικὴ ἐκείνη Συνέλευσις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ λάβουν μέρος ἄφ' ἐνὸς τὰ Κληρικὰ καὶ Λαϊκὰ μέλη τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου ἄφ' ἐτέρου δὲ καὶ Πρόεδροι καὶ Μέλη Κοινοτικῶν Συμβουλίων Νέας Ἀγγλίας, πάντως θὰ φέρῃ ὥραϊα ἀποτελέσματα. Περὶ αὐτοῦ δὲν ἀμφιβάλλομεν. Οἱ διδάσκαλοί μας, οἱ ἄνευ ράσου ἐκείνοι Ἱερεῖς, ἔχουν πάνταν λόγον νὰ προάγουν τὴν θέσιν των ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, μελετῶντες ἀπὸ κοινοῦ τὰ σχολικὰ προβλήματα τῆς περιφέρειας των καὶ ζητοῦντες τὴν συνεργασίαν τῶν Κοινοτικῶν παραγόντων διὰ νὰ εἶνε καρποφορώτερον τὸ ἐκπαιδευτικὸν των θεῖον ἔργον μέσα εἰς τὴν ἁπέραντον αὐτὴν χώραν. Ἀεῖζει νὰ ἔχουν—καὶ θὰ τὴν ἔχουν—ζυνηφιόλακτον τὴν ἐνίσχυσιν ὧλων. Ἡ σύνταξις τῆς παρούσης στήλης ἀναγράφουσα καθεὶ τι τὸ ἀφορῶν τὰ γενικώτερα ζητήματα τοῦ ἐξαιρετικῶς ἀγαπητοῦ ἡμῖν Διδασκαλικοῦ κόσμου, εὐχαρίστως παρακολουθεῖ π ἂ ν τ ο τ ε τὴν θερμοργὸν του δρᾶσιν.

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδου

Ο ΑΜΒΟΝ

Η ΠΡΟΣΕΛΕΥΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

«ΕΛΘΕΤΕ ΠΡΟΣ ΜΕ»

ΔΙΑΣΗΜΟΣ ΠΙΝΑΞ

Ὑπάρχει ὥραϊος πίναξ διασήμου καλλιτέχνου, ὁ ὁποῖος παριστάνει τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν μὲ πρόσωπον ἐξαιρετικῶς γλυκὺ καὶ μὲ χέρια προτεταμένα κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ δεικνύουν πασιφανέστατα τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου καλοῦντα πρὸς Αὐτὸν τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ εἰκὼν αὐτὴ εἶνε γνωστὴ ὡς ἡ εἰκὼν τοῦ «ἔλθετε πρὸς με» καὶ εἶναι ἔργον μεγάλου ζωγράφου.

ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ

Ἡ εἰκὼν διδάσκει ὅτι ὑπάρχει ἓνα δυνατότερος, ἓνας οἰκειότερος, ἓνας ἐπιστηθειότερος φίλος μὲ τὸν ὁποῖον κανεῖς ἀπὸ τοὺς καλυτέρους φίλους μας τοῦ κόσμου τούτου δὲν εἶνε ἱκανὸς οὔτε καὶ πόρρωθεν νὰ συγκριθῇ. Μάλιστα, ὑπάρχει Κάποιος ὁ ὁποῖος στέκει ἔτοιμος μὲ μίαν ἀγάπην ποὺ εἶνε ἀδύνατον νὰ τὴν ἐκφράσωμεν μὲ λέξεις. Οἱ λευκοὶ θραχίονές του εἶναι διάπλατα ἀνοιχτοὶ διὰ νὰ μᾶς δεχθῶν. Καὶ τὰ ὥραϊα χεῖλη του ὁμιλοῦν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς χαρᾶς τὴν μουσικὴν τὴν ὁποῖαν κανεῖς ἄλλος δὲν θὰ ἤμπορούσε νὰ τονίσῃ.

Ο ΦΙΛΟΣ

Εἶνε ὁ φίλος, ὁ «στενότερος ἀδελφοῦ» ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὸ 24ον ἐδάφιον τοῦ 18 κεφαλαίου (ἐκδοσις Βιβλική) τῶν Παροιμιῶν. Εἶνε Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος εἶνε πλησιέστερος ἀπὸ κάθε ἄλλον δεσμόν. Ποτὲ δὲν ἀφήνει, ποτὲ δὲν λησμονεῖ κανένα ὁ ὁποῖος ἐδέχθη ἅπαξ τὴν πρόσκλησίν Του. Καὶ ὅχι μόνον δὲν ἀφήνει κανένα, ἀπαξ δεχθέντα τὴν πρόσκλησίν Του, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐλκεῖ διαρκῶς πλησιέστερον πρὸς τὴν θαυματουργὸν πλευρὰν Του.

ΕΤΟΙΜΟΣ ΠΑΝΤΟΤΕ

Στέκει εἰς τὴν «θύραν τῆς καρδίας» μας καὶ κρούει ζητῶν νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτὴν καὶ νὰ γεμίσῃ αὐτὴν ἀφθόνως ἀπὸ χαρὰν καὶ εὐφροσύνην διὰ νὰ ἔχωμεν τὴν χαρὰν τὴν Αὐτοῦ πεπληρωμένην ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἡ φωνὴ Του ἐκζητεῖ πάντοτε εἰσοδὸν εἰς τὰς ψυχὰς καὶ κατασκληρυνθείσας καρδίας μας. Ἰδοὺ οἱ λόγοι Του. Ἀκούσατέ τους:—«Ἐλθέτε πρὸς με πᾶν-

τες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει» (Ματθ. 11, 28).

ΕΙΝΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

Ποῖος ἄρα γε εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προβάλλει τὴν λέξιν «ἐγὼ»; Ποῖος εἶνε ὁ Φίλος ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος τονίζει τὰς γλυκυτάτας αὐτὰς λέξεις; Ποῖος εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος προσβλέπει πρὸς ἡμᾶς μὲ τόσῃ συμπάθειαν; Ποῖος εἶνε; Κανεῖς ἄλλος παρὰ ὁ Σωτὴρ. Κανεῖς ἄλλος παρὰ Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπέβρασε διὰ μέσου ὅλης τῆς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀγωνίας, οὕτως ὥστε ἐκεῖνο τὸ «ἔλθετέ» Του νὰ ἔχη ἀξίαν ἀνεκτίμητον καὶ νὰ ἀκούηται ὑπεράνω κάθε ἄλλης κλήσεως.

ΥΠΕΣΤΗ ΟΛΑ ΤΑ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΧΑΡΙΝ ΗΜΩΝ

ὦ, ἀγαπητοί μου, φέρετέ τον πρὸς στιγμὴν πρὸ τῶν ματιῶν σας τῶν νοερῶν. Ἀφήκε πρὸς καιρὸν ὅλην τὴν δόξαν καὶ ὅλας τὰς παροχὰς τοῦ οὐρανοῦ. Ἔγινε πτωχὸς πρὸς χάριν μας, τόσον πτωχὸς ὅσον πλούσιος ἦτο. Ἦλθεν «ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν» ἐπὶ τῆς γῆς «μορφὴν δούλου λαβών». Διήλθε διὰ μέσου τῆς ἀνθρωπίνης θλίψεως καὶ τῆς ἀνθρωπίνης κακοηθείας. Ἐγενεθὶ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα μαρτύρια καὶ τὰ θάνατα. Τὸν ὕβρισαν, τὸν ἐχλεύασαν, τὸν ἐπιτισαν κατὰ πρόσωπον. Ποῖον; Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἦτο ὁ μέγιστος ὅλων τῶν φίλων ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους, ἐφώτισε τοὺς τυφλοὺς, ἐκαθάρισε τοὺς λεπρούς, ἀνέστησε τοὺς νεκρούς· ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος εἶπεν: «ἐλθέτε» πρὸς ὁ λ ο υ ς, οὐδένα ἀντιπαρερχόμενος, «μὴ θέλων νὰ ἀπολεσθῶσι τινες, ἀλλὰ πᾶντες νὰ ἔλθωσιν εἰς μετάνοιαν» (Β' Πέτρου 3, 8).

ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΜΑΣ

Καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν στιγμὴν ἐκλιπαρεῖ διὰ τὴν σωτηρίαν μας. Γνωρίζει τὴν μεγάλην ἀνάγκην τῆς θεραπείας μας καὶ τῆς καθάρσεώς μας. Βλέπει πόσον τετυφλωμένοι, πόσον πεπλανημένοι πραγματικῶς εἴμεθα, παραπαίοντες μέσα εἰς τὸ παχὺ καὶ ψηλαφητὸν σκότος τῆς διανοίας μας. Ξεῦρει πόσον μᾶς καταβασανίζουν οἱ πόνοι ἐκεῖνοι τῆς ἀνησυχίας καὶ τῶν φροντίδων ποὺ εὐρίσκονται μέσα μας καὶ μᾶς κάνουν τὸν βίον μας αὐτὸν πραγματικὴν κόλασιν. Τὰ ξεῦρει ὅλα αὐτά, τὰ γνωρίζει. Καὶ ἐπειδὴ τὰ γνωρίζει, καὶ ἐπειδὴ εἶνε ὁ εἰλικρινέστερός μας φίλος, ὑπέφερεν ὅλα θεληματικῶς, εὐχαρίστως καταπὼν τὸ πικρὸν ποτήριον ὅλων τῶν ἁμαρτιῶν μας μέχρι τελευταίας ρανίδος οὕτως ὥστε μετὰ θάρρους καὶ δικαιολογίας νὰ ἀποτείνεται πρὸς ἡμᾶς καὶ νὰ τονίσῃ τὸ ἐπιγραμματικὸν ἐκεῖνο «ἔλθετε».

«ΚΟΠΙΩΝΤΕΣ» ΚΑΙ «ΠΕΦΟΡΤΙΣΜΕΝΟΙ» ΕΙΜΕΘΑ ΗΜΕΙΣ

Τεῖναι εὐήκοα τὰ ὁτὰ σας. Ἀκούσατε τὴν πρόσκλησίν Του. Εἶνε δι' ἡμᾶς. «Κοπιῶντες» καὶ «πεφορτισμένοι» εἴμεθα ἡμεῖς. Γνωρίζετε τὸν κλοιὸν τὸν βαρύν, τὸν τῆς ἁμαρτίας» ὁ ὁποῖος μᾶς καταπιέζει πρὸς τὰ κάτω, γινόμενος σκληρότερος καὶ βαρύτερος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἢ μᾶλλον ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν. Καὶ Αὐτὸς τὸ γνωρίζει τοῦτο: τὸ γνωρίζει μάλιστα καλλίτερον ἀπὸ ἡμᾶς. Ξεῦρει τὴν τρυπάνην τοῦ ἐγωϊσμοῦ ποὺ μᾶς κα-

τατρώγει κάθε στιγμήν μέσα εις τὴν καρδίαν μας ἐξορίζων ἐκεῖθεν κάθε ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν. Τὰ γνωρίζει ὅλα.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΥΤΟΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΗ

Ζητοῦμεν νὰ καταπραΰνωμεν τὸν ἑαυτὸν μας, νὰ λησμονήσωμεν, νὰ καταπνέξωμεν τὰς ἀνησυχίας μας ὅλας εἰς τὸ ποτήριον τῶν διασκεδάσεων καὶ τῶν τέρψεων. Ἄλλ' ἐσωτερικῶς, εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας μας, γνωρίζομεν πολὺ καλὰ ὅτι αὐτὸ δὲν ὠφελεῖ ὅτι εἶνε περιττόν. Μία στιγμή μόνον αὐταπάτης καὶ κατόπιν πάλιν ἀρχίζει ἡ θλίβερά κακοδαιμονία. Ὁ κόσμος αὐτὸς ὁ παραπαίων καὶ τριγλίζων δὲν ἔμπορεῖ νὰ μᾶς προσφέρει καμμίαν ἀπολύτως ἀνακούφισιν. Τὸ φορτίον ἐκεῖνο ποῦ εἶνε μέσα μας ἐπὶ τοσοῦτον γίνεται καὶ φορτικώτερον.

ΜΑΣ ΚΑΛΕΙ ΝΑ ΥΠΑΓΩΜΕΝ ΟΠΩΣ ΕΙΜΕΘΑ

Κανεῖς δὲν ἔμπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν «ἀνάπαυσιν» ἐκείνην τὴν ὁποίαν ποθοῦμεν, τὴν ἡσυχίαν ἐκείνην ὅπισθεν τῆς ὁποίας βαδίζομεν καὶ κανεῖς δὲν ἔμπορεῖ νὰ μᾶς ξεκουράσῃ ἐκτὸς ἀπὸ ἑκείνου, τὸν Φίλον μου καὶ τὸν Φίλον σας καὶ τὸν Φίλον ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὁ ὁποῖος μᾶς παραγγέλλει νὰ υπάγωμεν πρὸς Αὐτὸν τ ὡ ρ α, ὅπως εἴμεθα, διὰ νὰ ρίψωμεν πρὸ τῶν ποδῶν Του τὸ βαρύτερον φορτίον τῆς ἁμαρτίας, ποῦ καταθλίβει τοὺς ἀδυνάτους καὶ εὐθραύστους ὅμους μας. Μᾶς προσκαλεῖ νὰ υπάγωμεν πρὸς Αὐτὸν τ ὡ ρ α διὰ νὰ γίνωμεν συγκληρονόμοι τῆς δωρεᾶς αὐτοῦ, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἡ ὁποία θὰ καταπλημμυρῇ σὴν τὴν καρδίαν μας ὡς ὁ ἀκτινοβόλος ἥλιος.

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΘΑ ΔΙΑΝΟΙΧΘΗ ΠΡΟ ΗΜΩΝ

Ὅλοι οἱ δέξονται πόνοι, ὅλαι αἱ ἀγωνίαι, ὅλαι αἱ θλίψεις θὰ κατασιγᾶσουν καὶ θὰ ἀποπλυνθοῦν εἰς τὸ πολῦτιμον καὶ «ζωηρόν» αἷμα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποῦ τόσον ἀφθόνως κατεχύθη δι' ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ἐνας νέος ἔνδοξος κόσμος θὰ διανοιχθῇ πρὸ ἡμῶν, μία νέα ζωὴ θὰ ἀρχίσῃ, καὶ ἀσφαλῶς ἀμέσως θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος ἀναφέρει εἰς τὴν Β' πρὸς Κορινθίους (5, 17) ἐπιστολήν του:—«τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον, ἰδοὺ τὰ πάντα ἔγειναν νέα». Ὡ πόσον τότε τὸ πᾶν θὰ ἀλλάξῃ μέσα μας καὶ γύρω μας!

ΑΝΕΠΙΦΥΛΑΚΤΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ

Ἀξίζει λοιπὸν νὰ υπάγωμεν ἀνεπιφυλάκτως πρὸς τὸν Χριστόν, ἐφόσον γνωρίζομεν ὅτι διὰ τοῦτο ἦλθεν ὁ ἴδιος εἰς τὸν κόσμον, ἐφόσον γνωρίζομεν ὅτι λαχταρᾷ νὰ μᾶς ἔχῃ πλησίον Του. Εἶνε ὁ κατ' ἐξοχὴν φίλος μας· εἶνε ἑκεῖνος ποῦ ποτὲ δὲν θὰ κουρασθῇ ἀπὸ ἡμᾶς, ποτὲ δὲν θὰ μᾶς στρέψῃ τὰ νῶτά του. Ἄλλοι εἴμπορεῖ νὰ μᾶς ἀγνοήσουν, νὰ μᾶς ἐγκαταλείψουν, ἀλλ' Αὐτὸς ποτέ. Μᾶς φωνάζει, μᾶς προσκαλεῖ μετὰ τρυφερότητος καὶ γλυκύτητος.

ΑΣ ΑΦΗΣΩΜΕΝ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΑ ΠΡΟ- ΒΛΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ υπάγωμεν πρὸς Αὐτὸν καὶ νὰ ἀφήσωμεν πρὸ Αὐτοῦ τὰ διάφορα δύσκολα προβλήματα μας. Αὐτὸς θὰ φροντίσῃ δι' ὅλα. Αὐτὸς θὰ φροντίσῃ καὶ δι' ἡμᾶς. Ἄς υπάγωμεν πρὸς Αὐτὸν ὅπως εἴμεθα. Μὴ σκεφθῶμεν τίποτε· μὴ δειλιάσωμεν. Μᾶς θέλει, μᾶς ζητεῖ. Ἐκάλεισε καὶ ἄλλους πρὸ ἡμῶν καὶ ὅσοι ἤκουσαν τὴν φωνὴν του καὶ ἐπῆγον πρὸς Αὐτὸν εὐρίσκαν ἀνάπαυσιν εἰς τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Χιλιάδες Μαρτύρων καὶ Ἀγίων ἠκολούθησαν Αὐτόν, ὅπως μᾶς διδάσκει ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας.

ΚΑΙΡΟΣ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΣ

Εἶνε καιρὸς. Ἄς μὴ ἀναβάλλωμεν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἢ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Δὲν ἔχομεν τίποτε νὰ περιμένωμεν. «Τὰ πάντα εἶναι ἔτοιμα» (Ματθ. 22, 4) δι' ἡμᾶς. Ἄς μὴ καθυστερῶμεν διὰ νὰ μὴ εἶνε πλέον τελείως ἄργά, διὰ νὰ μὴ παρασυρθῶμεν εἰς τὸν τρομερώτερον ὅλον τῶν θανάτων, εἰς τὸν ψυχικὸν θάνατον, εἰς τὸν ὁποῖον παρεσύρθησαν καὶ τόσοι ἄλλοι, δυστυχῶς. Δὲν κερδίζομεν τίποτε μὲ τὰς διαρκεῖς ἀναβολάς, ἐνῶ ἐξ ἀντιθέτου χάνομεν τὸ πᾶν. «Ἰδοὺ ΤΩΡΑ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ ΤΩΡΑ ἡμέρα σωτηρίας» (Β' Κορινθ. 6, 2). Ἄς ἐπωφεληθῶμεν. Ἄς ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος ποῦ λέγει:

«Ἐλθετε πρὸς με»

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανέωσης συνδρομῆς ὁπονηθένῃποτε καὶ ἄν προέχῃται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἥτοι δύο (2) δολ-
λαρίων δι' ἓν ἔτος, προπληρωμένων.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐν ταῖς Δυτικαῖς Πολιτείαις ὁμογενῶν ὅτι ὁ Αἰδεσιμ. Γεώργιος Μυστακίδης, ὑπὸ διεύθυνσιν 620 N Street, Sacramento, Cal., εἶναι ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένος ὅπως εἰσπράττῃ συνδρομὰς τοῦ Περιοδικοῦ ἡμῶν καὶ ἐγγράφῃ νέους συνδρομητὰς πρὸς δολλ. δύο ἑτησίως. Ὁ ἴδιος εἶνε ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1939 ἐφωδιασμένος καὶ μὲ τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις πληρωμῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ἀρχιμ. Βενεδίκτου Κατόνεβάκι
Ἱερ. Προϊστάμενου τῆς ἐν Νεαπόλει τῆς Ἱταλίας
Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ

Τὴν 25ην Δεκεμβρίου εορτάζει κατ' ἔτος ἡ Ἐκκλησία μας τὴν μνήμην τῶν μεγαλειτέρων Γενεθλίων ὅπου συνέβησαν ποτε ἐν τῷ κόσμῳ. Εἰς τὴν Βηθλεὲμ, μικρὰν πόλιν τῆς Ἰουδαίας, ἐγεννᾶτο κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Λυτρωτὴς εἰς ἓνα ἐγκαταλειμμένον σταῦλον ἐντὸς σπηλαίου καὶ ἐσπαργανούτο ἐν τῇ φάτνῃ.

Τὰ σπουδαῖα συμβεβηκότα, ὅπως ὁ ὕμνος τῶν ἀγγέλων, ἡ ἐπίσκεψις τῶν ποιμένων, ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων, ἔκαμον γνωστὸν εἰς τὸν ἅπλουν ἐκείνον λαόν, ὅτι ἐγεννήθη ὁ Μεσσίας, ὁ Σωτὴρ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλλ' ὁ διωγμὸς τοῦ Ἡρώδου, ἡ φυγὴ εἰς Αἴγυπτον καὶ ἡ διαμονὴ εἰς αὐτὴν ἐπὶ τινα χρόνον, ἔσθυσαν σχεδὸν πλήρως τὴν μεγάλην ἀνάμνησιν.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἡ Ἀγ. Οἰκογένεια ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Ναζαρέτ. Ἐκεῖ μέχρι τῶν 30 ἐτῶν, ἀνεπτύσσετο ὁ Χριστὸς ἐργαζόμενος ὡς ξυλουργός.

Ἡ μακρὰ αὕτη περίοδος τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ἦτις διήλθεν ἐν ἀφανείᾳ, οὕτως εἰπεῖν, εἶναι ἡ μεγαλειτέρα καὶ πρακτικώτερα διδασκαλία διὰ τὰ καθήκοντα τῶν τέκνων, τῶν ἐργατῶν, τῶν πάντων, πρὸς τὴν οἰκογένειαν καὶ πρὸς τὴν κοινωνίαν. Ἡ περίοδος αὕτη τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ εἶναι τὸ μέγα πρότυπον τῆς παιδικῆς καὶ νεανικῆς ἡλικίας. Εἰς τὴν ταπεινὴν ἐκείνην οἰκίαν, τὴν στολισμένην μόνον ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τῆς Ἀγίας Παρθένου Μαρίας, τοῦ Ἰωσήφ καὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, μᾶς ἔχει δώσει τὸ ὑπόδειγμα τῆς πλήρους ὑπακοῆς καὶ ὑποταγῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀνωτέρων, τῶν γονέων, τῶν συγγενῶν.

Ὁ Σωτὴρ πρὸς τήρησιν τῶν ἐντολῶν διὰ τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν, ἐσύχναζε κατὰ Σάββατον εἰς τὴν Συναγωγὴν, καὶ διὰ τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὰς ἐβραϊκὰς ἀκολουθίας καὶ τελετάς, προητοίμαζε τοὺς ἀνθρώπους διὰ τοῦ παραδείγματος εἰς τὸν ἁγιασμόν ἑαυτῶν, διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθήκοντων τῆς ἰδίας ἐνὸς ἐκάστου καταστάσεως.

Ἡ χειρωνακτικὴ ἐργασία ἔπειτα, περιφρονημένη εἰς τὸν κόσμον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὡς ἐργασία δούλων, ἔλαβεν εἰς τὸν ἐργάτην Ἰησοῦν τὴν ὑψηλότεραν αὐτῆς ἀποκατάστασιν.

Τὸ παιδίον Ἰησοῦς ἐβοήθει εἰς ὅλας τὰς ἐργασίας τῆς οἰκίας καὶ τὰς πλεόν ταπεινάς, βοηθῶν τὴν μητέρα καὶ τὸν Ἰωσήφ καὶ μελετῶν τὴν Ἀγ. Γραφήν. Νεανίας ἔμαθεν ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ τὸ ταπεινὸν ἐπάγγελμα τοῦ ξυλουργοῦ. Δὲν ὑπῆρχεν ἐργασία παρὰ πολὺ ταπεινὴ ἢ χυδαία δι' αὐτόν, ὅστις εἶχε δημιουργήσει τὸ πᾶν ἐκ τοῦ μηδενός. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ διδάσκει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα νὰ ἀγαπᾷ καὶ νὰ ἐκτιμᾷ τὴν ἐργασίαν, ἔστω καὶ τὴν χειρωνακτικὴν. Ἡ ζωὴ του εἰς τὴν Ναζαρέτ διέρχεται ἀγνωστος εἰς πάντας. Εἶναι πολὺ ὀλίγα γνωστὰ περὶ τῶν ἐτῶν ἐκείνων, ἀλλὰ τὸ ἀγνωστον καὶ ἡ σιωπὴ ῥίπτουσιν θαυμάσιον φῶς ἐπὶ τῆς ζωῆς τῶν περισσότερων ἀνθρώπων. Ἡ σκέψις τοῦ Ναζωραίου, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ὑποτασσόμενον εἰς τὴν Μαρίαν καὶ τὸν Ἰωσήφ, ὅστις ἐκέρδιζε τὸν ἄρτον διὰ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου αὐτοῦ παραμυθεῖ καὶ τώρα τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς ἐργάτας ὅλων

τῶν ἐποχῶν καὶ τόπων. Ἰδοὺ διατὶ ὁ Χριστὸς διήλθεν ὅλην σχεδὸν τὴν ζωὴν εἰς ἓνα οἰκίσκον καὶ εἰς ἓν ξυλουργεῖον. Δὲν εἶναι ἀτιμία τὸ νὰ εἴμεθα πτωχοὶ καὶ νὰ κερδίζωμεν τὸν ἄρτον μας μὲ τὸν ἰδῶτα τοῦ προσώπου μας. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ἦτο πτωχὸς καὶ ἐργάτης φιλόπονος.

Ἄς προσετομαζώμεθα ἀπὸ παιδιὰ εἰς τὴν ζωὴν τῆς ἐργασίας σύμφωνα πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ὁποίαν θὰ μᾶς προσδιορίσῃ ὁ Θεός. Παιδιόθεν ἄς μανθάνωμεν ἀπὸ τὸ παιδίον καὶ νεανίαν Ἰησοῦν, νὰ εἴμεθα καλοὶ, εὐπειθεῖς, μελετηροί, νὰ ἀγαπῶμεν τοὺς κόπους καὶ τὰς θυσίας διὰ τὸ καλὸν μας καὶ τὸ καλὸν τῶν οἰκογενειῶν μας.

Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, τὸ δεύτερον πρόσωπον τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἔγινεν ἄνθρωπος, λαβὼν σῶμα καὶ ψυχὴν, ἐν τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ διὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Ἡ Παρθένος Μαρία εἶναι ἀληθῶς ἡ Μήτηρ τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Ἰωσήφ δὲν ἦτο ἄλλο τι ὥς πρὸς τὴν Παρθένον καὶ τὸν Ἰησοῦν παρὰ ὁ κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν προστάτης καὶ συγχρόνως ἦτο ἡ ἀσπίς ἡ ἀποκρούουσα τὰ βέλη τῆς συκοφαντίας καὶ διαβολῆς τὰ κατὰ τῆς Παρθένου Μητρὸς τοῦ Σωτῆρος τοῦ κόσμου.

Εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑπάρχουσι δύο φύσεις, ἡ θεία φύσις, διότι εἶναι Θεός· καὶ ἡ ἀνθρώπινη φύσις, διότι εἶναι ἄνθρωπος, μετὰ σώματος καὶ ψυχῆς ὅπως ἡμεῖς. Ἀλλ' αἱ δύο φύσεις ἀποτελοῦν ἓν μόνον πρόσωπον, τὸ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο εἶναι τὸ μυστήριον τῆς Ἑνσαρκώσεως, τοὔτουσι τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ, ὅστις προσέλαβε σάρκα. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὄθεν εἶναι Θεάνθρωπος. Εἶναι Θεὸς γενόμενος ἄνθρωπος διὰ νὰ μᾶς σώσῃ.

ΔΙΑ ΣΧΟΛΙΚΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Τὰ θαυμάδια πατριωτικὰ δράματα, καταλλυλότεστα διὰ τὰς σχολικὰς, κοινωτικὰς καὶ ἐθνικὰς εορτάς «Ὁ Ἦρως τῆς Ἀλαμπάνας», Ἑλληνοαμερικανοὶ Ναῦται εἰς τὸ «Φάληρον», «Οἱ Ἀγωνισταὶ τῆς Πίστεως», «Ποῖοι Πυγαίνουσι τὸν Παρθενό», ὅλα μεθ' ἐνὸς ἄλλου, εἰς τὸν δεύτερον τόμον τῶν Συντόμων Δραμάτων τοῦ κ. Ν. Βαβοῦδη. Μὲ τὴν μονοκίβν των \$1.25. Γράψατε

D. C. DIVRY, Inc., 240 W. 23rd St., New York.

“ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ”

Περιοδικὸν Ἠθικοθρησκευτικόν

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ

Συνδρομὴ Ἑτησία, Ἐξωετηρίου, Δολλ. 2.50

Διεύθυνσις :

Most Rev. Meletios, D. D., Metropolitan of Christopoleos

OECUMENICAL PATRIARCHATE

Phanar—Istambul—Turkey

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ

Η ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ συγκινηθῇ κανεὶς ἐὰν ὑπὸ οὐρανὸν εὐδίων ἐκδράμῃ ἀπὸ Ἀθηνῶν πρὸς τὴν γνωστὴν τοποθεσίαν τῆς «Καισαριανῆς». Ὅσοι ἐπραγματοποίησαν τὸν θαυμασίον αὐτὸν περίπατον διὰ μέσου τῶν πεύκων καὶ τῶν κυπαρίσσεων θὰ ἔχουν ἀναμφιβόλως δοκιμάσει μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας εὐχαριστήσεις τῆς ζωῆς των καὶ θὰ ἐνθυμῶνται διὰ πάντοτε τὴν μαγικότητα τοῦ περιβάλλοντος ἐκείνου τοῦ ἀλησμονήτου.

Ἦτο ἡ 21η Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου ὅτε ὁ γράφων ἐπεσκέπτετο διὰ δευτέραν φορὰν τὴν «Καισαριανήν», τὴν τοποθεσίαν ἐκείνην τὴν ὁποίαν στολίζουν τόσα δένδρα καὶ τόση ποικίλη θλάσθησις καὶ τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως ἀγαποῦν οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ διαδρομὴ θὰ ἔχανε πολὺ ἐὰν ἐγένετο δι' αὐτοκινήτου ἐφ' ὅσον μάλιστα μετὰ δυσκολίας ἀνέρχονται πρὸς τὸ τόπιον ἐκεῖνο αὐτοκίνητα ἔστω καὶ μικροῦ μεγέθους, ὅπως ἀντελήφθη.

Ἡ «Καισαριανή» ὄχι μόνον εἶνε περίφημος ὡς τοποθεσία, ὡς κέντρον ἡσυχίας καὶ ἀπομονώσεως ἐπὶ τινὰς ὥρας ἀπὸ τῶν θορυβίων τῶν πόλεων, ὄχι μόνον δεικνύει τὴν μεγαλειώδη καὶ ὑπέροχον καὶ τοῦτ' αὐτὸ μαγικὴν θῆαν τῆς «μοναδικῆς» ἐν τῷ κόσμῳ πόλεως, τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' εἶνε καὶ πλουσία εἰς Ἱστορίαν, ὅπως πληροφοροῦμεθα καὶ ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τίσας ἄλλας τε τοποθεσίας γύρω ἀπὸ τὴν κλεινὴν πόλιν τῆς Παλλάδος καὶ περὶ τῶν ὁποίων θὰ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία νὰ γράψωμεν ἄλλοτε.

Κεῖται πρὸς τοὺς δυτικὸν πρόποδας τοῦ ὠραίου βουνοῦ Ὑμηττοῦ εἰς ὕψος 1150 περίπου ποδῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν δύο περίπου ὥρων περὶ τὴν πλάτειάς τοῦ Συντάγματος Ἀθηνῶν ἡ μᾶς καὶ ἡμῶς εἰς ὥρας περὶ τὸν τέρματός τοῦ Παγκρατίου καὶ τοῦ ὁμωνύμου προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Καισαριανῆς τοῦ ἰδρυθέντος ἀπὸ τοῦ 1923 καὶ ἔξῃς. Οἰκοθεν ὅμως ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀπόδοσις εἶνε συντομωτέρα, ὄχι ἄνω τῶν 50 λεπτῶν τῆς ὥρας.

Τὸ ὄνομα «Καισαριανή», τὸ ὁποῖον ἐδόθη καὶ εἰς τὸν συνοικισμόν διότι ὑπῆρχε ἐν αὐτῷ μετόχιον ἄλλοτε τῆς Καισαριανῆς, προσέρχεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ πρώτου οἰκιστοῦ αὐτῆς ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο μοναχὸς τις ὀνομαζόμενος Καῖσάριος, ὅπως παραδέχεται καὶ ὁ κ. Α. HAMILTON εἰς τὴν ὠραίαν αὐτοῦ πραγματείαν THE CHURCH OF KAISARIANI IN ATTICA. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο «Καισαριανή» παραμένει ἀπαρασάλευτον.

Εἰς τὴν ὠραίαν αὐτὴν τοποθεσίαν φαίνεται ὅτι ἀνέκαθεν κατέφευγον πολλοὶ καὶ καταφεύγουν ἀκόμη καὶ τώρα καὶ διὰ τὸ περίφημον ὕδωρ τῆς ἐκεῖ πηγῆς τὸ ὁποῖον ἀναφέρει καὶ ἀπὸ πολλοὺς συγγραφεῖς. Μέχρι καὶ σήμερον ἀκόμη παρὰ ὅλα τὰ ἄλλα διαφημιζόμενα ἱαματικά νερά, τὸ περίφημον «νερὸν τῆς Καισαριανῆς» ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρεῖται ὡς ἐξαιρετικῶς ἔχον χωνευτικὰς ἰδιότητας καίτοι εἰς παλαιότερους χρόνους ἔπινον τοῦτο κυρίως αἱ ἔγκυοι γυναῖκες καὶ οἱ πάσχοντες ἀπὸ τὰ νεφρά.

Ποῖος Ἀθηναῖος ἢ ποία Ἀθηναία εἰς ἡμέρας χαρᾶς ἢ εἰς ἡμέρας λύπης δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιχειρήσῃ κατὰ τὰς πρωῖνὰς πρὸ πάντων ὥρας ἓνα περίπατον μέχρι Καισαριανῆς; Ποῖος δὲν θὰ ἤθελε νὰ ἀκούσῃ ἐκεῖ τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Παναγίας (Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου) καὶ ἔπειτα ὑπὸ τὸ νανοῦρισμα τῶν φύλλων τῶν πελωρίων δένδρων δὲν θὰ ἤθελε νὰ διέλθῃ μερικὰς ὥρας πίνων ἀπὸ τὴν

περίφημον ἐκεῖ πηγὴν τὸ «νερὸν τῆς Καισαριανῆς»; Χιλιάδες ἐπισκεπτῶν, ἡμετέρων καὶ ξένων, ἐπῆγαν καὶ πηγαίνουν ἐκεῖ διὰ νὰ θαυμάσουν τὴν Ἀνατολὴν καὶ τὴν Δύσιν τοῦ ἡλίου καὶ νὰ ἰδοῦν τὸ μεγαλεῖον τῆς κάτωθεν ἐκτεινόμενης πόλεως τῆς Ἀθηνᾶς!

Ἀπὸ ἀρχαῖα μάρμαρα καὶ ἐπιγραφὰς ποὺ εὐρίσκονται ἀκόμη ἐν μέρει ἐκεῖ, φαίνεται ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἀρχαῖος (εἰδωλολατρικὸς δηλ. Ναός,) ἴσως τῆς Θεᾶς Ἀφροδίτης ἢ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἐπὶ τῶν ἐρείπειῶν προφανῶς τοῦ Ναοῦ ἐκείνου ἐκτίσθη περὶ τὰς ἀρχὰς ἴσως τοῦ πέμπτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος ὁ πρῶτος ἐκεῖ χριστιανικὸς Ναός.

Ὁ Ναὸς ὅμως οὗτος φαίνεται ὅτι κατέπεσεν ἢ κατεκρή, ὁ δὲ Ναὸς ποὺ ὑπάρχει τώρα ἐκεῖ θεωρεῖται ὡς ἀναγόμενος εἰς τὸν IB' μᾶλλον αἰῶνα. Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ μετὰ τροπῶν. Αἱ τοιχογραφίαι τοῦ Ναοῦ τούτου τιμωμέναι ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου (Εἰσόδια) σώζονται ζωηρόταται καὶ φαίνεται ὅτι ἐγένοντο κατὰ τὸν ΙΣΤ' αἰῶνα. Μετὰ τὸν Παντοκράτορα, τὴν Θεοτόκον, τὸν Πρόδρομον, τοὺς Προφήτας, τοὺς Εὐαγγελιστάς, εἰκονίζονται διάφοροι σκηναὶ ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ, ἡ Γέννησις, ἡ Βάπτισις, ἡ Ὑπαπαντή, ὁ Εὐαγγελισμὸς καὶ διάφορα ἄλλα. Τὰ γύρω ἀπὸ τὸν Ναὸν αὐτὸν μικρὰ οἰκοδομήματα ἀνάγονται μᾶλλον εἰς τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἡ μονὴ αὐτὴ τῆς Καισαριανῆς εἶδεν ἡμέρας μεγάλας. Ἦκμασε κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς χρόνους, πρὸ παντός, ἂν καὶ σήμερον παρουσιάζει μᾶλλον ὄψιν ἐρείπειῶν. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῆς Τουρκοκρατίας ἦτο ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος ἐξηκολούθει νὰ βλέπῃ ἡμέρας δόξης. Ἐχρησίμευσεν ἐπὶ τινὰ καιρὸν καὶ ὡς κέντρον μορφωτικὸν ἔχουσα ἐν αὐτῇ διδασκαλεῖον, μὲ πλουσίαν βιβλιοθήκην. Ἐν αὐτῇ ἐδίδασαν οἱ λόγιοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης Γεώργιος ὁ Γεμιστός, Θεοφάνης ὁ Καβαλλάρης καὶ πολλοὶ διανοούμενοι μοναχοὶ καὶ ἡγούμενοι.

Εἰς τὴν μονὴν αὐτὴν εἶχον παραχωρηθῇ ἐκ μέρους τῆς Ὑψηλῆς Πύλης μερικὰ προνόμια ὅπως παρεχωρήθησαν τοιαῦτα καὶ εἰς ἄλλας Ὁρθόδοξους Μονὰς. Ἀλλὰ τὰ προνόμια ταῦτα κατηργήθησαν ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ ἡ περίφημος αὐτὴ μονὴ ἔπεσεν εἰς παρακμὴν περὶ τὰ μέσα τοῦ 18ου αἰῶνος. Ὁ λαὸς ὅμως ἐξηκολούθει νὰ τὴν περιβάλλῃ μὲ ἐξαιρετικὴν ἀγάπην καὶ ἰδιάζοντα σεβασμόν. Ἡ μονὴ διελύθη ἀργότερον ἐπὶ Ὁθωνος, αἱ δὲ ἀτέραντοι αὐτῆς ἐδαφικαὶ ἐκτάσεις περιήλθον εἰς τὸ Δημόσιον.

Σήμερον ἡ μονὴ εἶνε σχεδὸν ἡρειπωμένη, ἂν καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Τουρισμοῦ προσπαθῇ τώρα, δι' ἰδρύσεως φτωγίου, νὰ ἀναδασώσῃ τὴν ἔκτασιν ἐκείνην, οἱ τοῖχοί της σκορπισμένοι, μόνον ἓνας μοναχὸς παραμένει ἐν αὐτῇ, τὸ περιλάλητον νερὸν τῆς δὲν ῥεεῖ πλέον ἐκ τῆς περιφημοῦ μαρμαρίνης κεφαλῆς τοῦ κριοῦ ὅπως ἄλλοτε, ἀλλ' ἐκ μικροῦ κοινοῦ σωλήνος, καὶ ἐν μόνον ταπεινὸν καφεστιατόριον ὁπάρεχει ἐκεῖ διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τιμὰς ἀφαντάστως ἐννοεῖται εὐθηνὰς διὰ τοὺς ξένους ἐπισκέπτας. Ἀλλὰ τὸ ὅλον περιβάλλον, ἡ μυστικοπάθεια, ὁ Ὑμηττός, ἡ γύρω ἡσυχία φύσις κάμνουν τὸν ἐπισκέπτην νὰ διέλθῃ στιγμὰς εὐφροσύνης. Εἶναι ἀδύνατον ὁ ἀνθρωπος, παραμένων ἔστω καὶ ὀλίγας ὥρας εἰς μίαν τοιαύτην τοποθεσίαν, νὰ μὴ αἰσθανθῇ τὸν ἑαυτὸν τοῦ διαφορετικὸν ὅταν θὰ σύρῃ τὰ βήματά του διὰ νὰ καταβῇ καὶ πάλιν διὰ τοῦ κατωφεροῦς ἀλησμονήτου ἐκείνου δρόμου πρὸς τὰς Ἀθήνας ἀφῆνων δεξιὰ του ἐπὶ ἐν περίπου χιλιόμετρον ἄλλην πηγὴν φέρουσαν τὸ ὄνομα Γαλοπούλα.

Γ. Π.

'Εν Καισαριανῇ τῇ 21ῃ Σ)βρίου 1938

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἀπὸ ἑλλειψιν ἐπαρχοῦς ὑπηρεσίας εἶχε παραμεληθῇ κάπως τοὺς τελευταίους μῆνας ἡ στήλη αὕτη τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ».

Ἦδη ὁμως τῆς ἐλλείψεως ταύτης θεραπευθεῖσης ἐπαναλαμβάνεται ἡ τακτικὴ δημοσίευσίς τῶν χρονικῶν τούτων, ἀρχίζουσα ἀπὸ ἐκεῖ, ὅπου ἔμεινεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 90 φύλλον τὸν Περικοδικό.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἐλειτούργησε καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον:

Τῇ 25ῃ, Κυριακῇ, Σεπτεμβρίου π. ἔ. ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Νέας Ὑόρκης.

Τῇ 9ῃ Ὀκτωβρίου ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Παρακλησίῳ τῆς Προπ. Θεολογικῆς Σχολῆς ἐν Πόμφρετ Κον.

Τῇ 16ῃ, ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Ν. Ὑόρκης ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βενιαμίν.

Τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Γερασίου, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ αὐτοῦ.

Τῇ 23ῃ Ὀκτωβρίου ἐν τῇ Κοινότητι Ράλεϋ Ν. Κ., τελέσας τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς.

Τῇ 30ῃ Ὀκτωβρίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγίου Δημητρίου Τζαμέικα Ν. Υ., τελέσας Μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χρυσόστομου.

Τῇ 6ῃ Νοεμβρίου ἐν τῇ Κοινότητι Γουέπστερ, Μασς., συλλειτουργῶν μετὰ τῶν Σεβ. Ἐπισκόπων Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Καλλίστου καὶ Βοστώνης κ. Ἀθηναγόρα, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ ἐκεῖ συγκροτηθέντος Γ. Συνεδρίου τῶν Κοινοτήτων Ν. Ἀγγλίας.

Τῇ 13ῃ Νοεμβρίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγίου Ἰωάννου Βοστώνης, οὗτινος ἐτέλεσε καὶ τὰ ἐγκαίνια.

Τῇ 20ῃ Νοεμβρίου ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Κοινότητος Χόλνوك, Μασς.

Τῇ 24ῃ προσέστη τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Ἐπισκόπου Ἀγαθονικίας κ. Ὁρέστου, τῆς νέας ὑπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Καρπαθορρωσσικῆς Ἐπισκοπῆς.

Τῇ 27ῃ Νοεμβρίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγίου Γεωργίου καὶ Ἀγίου Δημητρίου Χάρλεμ, Ν. Υ., πρὸς ἐπευλογίαν τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Κοινότητος ταύτης.

Τῇ 4ῃ Δεκεμβρίου ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγίας Βαρβάρας Ν. Ὑόρκης.

Τῇ 11ῃ ἐν τῷ Ναῷ Ἀγίου Νικολάου Νιούαρκ, Ν. Τζ.

Τῇ 18ῃ ἰδίου ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Ἀγίου Δημητρίου Νιούαρκ, Ν. Τζ.

Τῇ χαρμοσύνῃ Ἡμέρᾳ τῶν Χριστουγέννων ἐν τῷ Ἱ. Καθεδρικῷ Ναῷ Ν. Ὑόρκης.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος:

Ἐτέλεσε τὸν ἀγιασμόν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ σχ. ἔτους ἐν τῷ Ἡμερησίῳ Οἰκοτροφείῳ κ. Παλληκάρῃ—Βέδοβα.

Προέστη τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Ἑλληνο-Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος «Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος».

Ἐπεσκέφθη τὸ Τεξτὶλ Χάι Σκοὺλ τῆς Ν. Ὑόρκης, ὅπου ὠμίλησε πρὸς τοὺς Ἑλληνόπαιδας μαθητὰς αὐτοῦ διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης.

Προέστη συνεδριάσεων τοῦ Ἱ. Κλήρου Ν. Ὑόρκης καὶ

Περιχώρων, διὰ τὴν ἵδρυσιν Ταμείου Συντάξεων καὶ Ἀσφαλίσεως.

Ἡὐλόγησε συγκέντρωσιν τοῦ Τιμήματος τῆς Ἀχέπα Κουήνς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Ξενοδοχείῳ Σάντ Μορίτζ Ν. Υ.

Προήδρευσε συνεδριάσεων τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, τοῦ Μικτοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς Ἐφορείας τῆς Προπ. Θεολ. Σχολῆς.

Συνεκρότησε συσκέψεις ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ μετὰ τῶν Διδασκάλων τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων Ν. Ὑόρκης.

Προήδρευσε συνεδριάσεως αὐτῶν καθ' ἣν ἐγένετο ἀναδιοργάνωσις τοῦ Διδ. Συνδέσμου «Ἡ Ἀθηνᾶ», καὶ ἐξελέγη Νέον Διοικ. Συμβούλιον αὐτοῦ.

Συνεσκέφθη μετὰ διαφόρων Διοικ. Συμβουλίων Κοινοτήτων, Σχολείων καὶ Σωματείων

Ἐπεσκέφθη τὰς Κοινότητας: Εὐαγγελισμοῦ Ν. Υ., ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ τοῦ νέου αὐτῆς κτιρίου.

Πάτερσον, Ν. Τζ., ὅπου διεπραγματεύθη διὰ τὴν υποθήκην αὐτῆς μετὰ τῆς ἐχούσης ταύτην Τραπεζῆς.

Ζωοδόχου Πηγῆς Μπρόνξ Ν. Ὑόρκης, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐτησίᾳς ἀγορᾶς τῆς.

Τὴν Παροικίαν Φρήπορτ, Α. Ι.

Τὴν Παροικίαν Ντόρχαμ, Ν. Κ., ὁμιλήσας εἰς τὸ Τμήμα τῆς Ἀχέπα.

Τὴν Κοινότητα Μοντρέαλης Καναδᾶ, ἐπ' εὐλογία τῶν γάμων κ. Γ. Βουκίδου καὶ Πολυτίμης Ζαχαφονίτου.

Τὴν Κοινότητα Ἀγίου Ἰωάννου Βοστώνης, πρὸς διευθέτησιν τῶν ὑποθηκῶν αὐτῆς μετὰ Τραπεζῶν.

Τὴν Κοινότητα Μπρίτζπορτ, Κονν.

Τὴν Κοινότητα Ντάμπορτ, Κονν. ἀπασχολημένην μὲ τὸ πρόβλημα ἀποκτήσεως ἰδιοκτητοῦ Ἱ. Ναοῦ.

Τὴν Παροικίαν Πήκσκιλ, Ν. Ὑόρκης, ἰδρύσασαν Ἑλληνικὸν Σχολεῖον.

Τὴν Κοινότητα Τσίκοπτη Φώλλς, Μασς.

Τὴν Κοινότητα Ἀγίου Δημητρίου Τζέρεσσ Σίτυ, Ν. Τζ. καὶ τὴν Παροικίαν αὐτῆς Βαιϋγόν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ σχολικῶν ἑορτῶν.

Τὴν Κοινότητα Ἀγίου Ἐλευθερίου Ν. Ὑόρκης κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Ἑορτῆς αὐτοῦ.

Τὴν Παροικίαν Φλώσιγκ, Α. Ι., ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Σχολείου αὐτῆς.

Τὴν Κοινότητα Φιλαδελφείας ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς πατριωτικῆς οἰκογενείας Ἀδελφῶν Στεφάνου.

Τὴν Προτεστάντην τῆς Χώρας, ὅπως χαιρετίσῃ τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν κ. Γ. Δεπάσταν πρόεδρον Ὑπουργὸν καὶ Σύμβουλον τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

Πρὸς διακανονισμόν διαφόρων λεπτομερειῶν ἐν τῇ διοικήσει τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, συνῆλθον εἰς κοινὴν σύσκεψιν καὶ συνεργασίαν ἐν τῇ Προπ. Θεολ. Σχολῇ οἱ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρας, ὁ Ἐπίσκοπος Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος καὶ Βοστώνης κ. Ἀθηναγόρας.

Ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεχάρη τὴν Α. Θ. Παναγιότητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τοὺς Ἀγίους Ἀγίου Φραγκίσκου καὶ Βοστώνης, τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Πρόεδρον τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, τὴν Α. Ἐξοχότητα τὸν Προσώπων τῆς Ἑλλάδος, τοὺς ἐνταῦθα Διπλωματικούς Ἀντιπροσώπους αὐτῆς, ἔλαβε δὲ ἀπαντήσεις αὐτῶν, ὡς καὶ συγχαρητήρια παρὰ πλείστων

Ἰερέων, Συμβούλων, Διδασκάλων καὶ Λαϊκῶν, πρὸς οὓς ἀπήντησεν, εὐχρηθεὶς τὰ βέλτιστα.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω Πατριαρχικὴν ἐπιστολήν, ἐκ χειρίσματος τῆς ἐξαιρετικῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Θ. Π. ὁ σελτὸς ἡμῶν Πατὴρ καὶ Πατριάρχης αἰσθάνεται πρὸς τὰ ἐνταῦθα τέκνα Αὐτοῦ.

Τὸ Γράμμα τοῦτο δημοσιεύθη διὰ τοῦ Ἑλλ. Τύπου, ἐστάλη δὲ ἐν ἀντιγράφῳ εἰς ἀπάσας τὰς Κοινότητας ἡμῶν καὶ ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν Ἑορτὴν τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου.

Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος ἀπήντησεν εὐγνωμονῶν.

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1781

Ἰερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργὲ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Ἀθηναγόρα, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Διὰ τῆς παρούσης ἐπιστολῆς ἡμῶν ἀνατιθέμεθα τῇ ὑμετέρᾳ ἀγαπητῇ ἱερότητι ὅπως ἐπὶ ταῖς ἀγίαις καὶ κοσμοσωτηρίοις ἑορταῖς τῆς Ἐνανθρωπήσεως καὶ Ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διαβιβάσῃ πρὸς τὸ αὐτόθι εὐσεβεῖς πλήρωμα τὴν Πατριαρχικὴν ἡμῶν εὐλογίαν μετὰ τῶν ὁλοθέρμων πατρικῶν ἡμῶν εὐχῶν.

Δὴ Κύριος ὁ Θεὸς πᾶσι διελθεῖν ταύτας ἐν ὑγείᾳ καὶ πνευματικῇ χαρᾷ, φορὸν εὐημερίας κατ' ἄμφω αὐτοῖς καὶ τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν καὶ τὸν νέον σωτήριον τῆς χρηστότητος Αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἐπιχαρίζομενος.

Ἡ Χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ τῆς ὑμετέρας φίλης ἱερότητος.

ἀπλῆ. Δεκεμβρίου γ'.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΕΝΙΑΜΙΝ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

***

Ἀπαντήσεις εἰς τὰς συγχαρητήριους εὐχὰς τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ ταῖς προλαβοῦσαις ἑορταῖς:

Α'. Τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχου:
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ

Ἰερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀμερικῆς Βορείου καὶ Νοτίου κύριε Ἀθηναγόρα, χάρις εἴη τῇ ὑμετέρᾳ ἱερότητι καὶ εἰρήνῃ παρὰ Θεοῦ.

Ἐνθερμον ἐκφράζομεν εὐχαριστίαν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγαπητὴν ἱερότητα διὰ τὰς ἐπὶ ταῖς ἀγίαις ἑορταῖς καὶ τῷ νέῳ ἔτει πρόφρονας συγχαρητήριους αὐτῆς προσρήσεις καὶ εὐχὰς.

Ἐπὶ ἀγάπῃ δὲ ἀντιπροσαγορεύοντες, ἐξαιτούμεθα αὐτῇ καὶ τῷ εὐσεβεῖ ποιμνίῳ αὐτῆς τὰ κράτιστα παρὰ τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, τὸν δὲ ὑποφώσκοντα νέον σωτήριον ἐνιαυτὸν μεστὸν πάσης εὐλογίας καὶ ἀγαθωσύνης.

Ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος τοῦ Κυρίου εἴη πάντοτε μετ' αὐτῆς.

1938, Δεκεμβρίου 29.

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΕΝΙΑΜΙΝ ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός.

Β'. Τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν:

Ο ΛΕΥΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Washington, Δεκεμβρίου 20, 1938

Ἀγαπητέ μοι Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηναγόρα:

Ἐπιθυμῶ νὰ θεβαιώσω ὑμᾶς πόσον εὐγνώμων εἶμαι διὰ τὸ θαυμάσιον εὐχετήριον τὸ ὁποῖον εἶχετε τὴν μεγάλην καλωσύνην νὰ μοὶ ἀποστείλετε. Πολλὰ, πολλὰ εὐχαριστήρια διὰ τὴν εὐγενῆ ὑμῶν σκέψιν.

Παρακαλῶ δεχθῆτε τὰς καλλιτέρας μου εὐχὰς διὰ τὸ Νέον Ἔτος.

Ὅπως ὑμέτερος

ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ Δ. ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Τῇ Α. Σεβασμιότητι

Τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηναγόρᾳ

Ἀστόρια Λ. Ι. Ν. Υ.

Γ'. Τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων:

Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηναγόραν

Long Island City, N. Y.

Εὐχαριστῶ ἐκ βάθους καρδίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.

***

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΙΚΑΓΟΥ

Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος κ. Κἄλλιστος ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Βασιλείου καὶ τὴν ἐπομένην 1ην τοῦ ἔτους ἱερουργήσεν εἰς τὸν ἴδιον Ναὸν τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Βασιλείου, ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας παρουσία τοῦ κ. Γενικοῦ Προξένου καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ τοῦ Προξενείου καὶ μεγάλου πλήθους ἐτέλεσε τὴν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει Δοξολογίαν.

Τὴν 6ην Ἰανουαρίου ἱερουργήσεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ἐν ἀσφυνκτικῷ συνωστισμῷ καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως.

Τὴν 8ην Ἰαν. ἱερουργήσεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον καὶ ἐχειροτόνησε τὸν Ἱεροσπουδαστὴν Νικόλαον Κυρκύριον εἰς Διάκονον ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀθηναγόρου βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου κ. Κων. Γλυνοῦ ἐν τῷ μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος.

Τὴν 15ην Ἰαν. ἱερουργήσεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον με θέμα τὰ καθήκοντα τῶν πλουσίων.

Τὴν 29ην τοῦ ἰδίου μηνὸς ἱερουργήσεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον με θέμα ἡ εὐπρόσδεκτος προσευχή.

Τὸ ἀλόγευμα ἐγένετο ἡ ἑορτὴ τῶν Γραμμάτων ἐν τῷ Σχολείῳ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ἣν παρηκολούθησεν ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος καὶ ἀπηύθυνε τὰ δέοντα πρὸς τε τοὺς μαθητὰς καὶ γονεῖς.

Τὴν 5ην Φεβρ. ἱερουργήσεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ἐκήρυξε τὸν θ. λόγον, ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲ τὸν ἐορτάζοντος τὴν εἰκοσαετηρίδα του Σωματείου τῶν Μεσσηνίων, καθαρῶς ἀλληλοβοηθητικοῦ, ἐξῆρε δι' ὧν τὴν σημασίαν τῆς ἀλληλοβοηθείας.

Σ Τ Α Τ Ι Σ Τ Ι Κ Η Γ Α Μ Ω Ν

'Ονοματεπώνυμον Νευμφευθέντων

Κοινότης

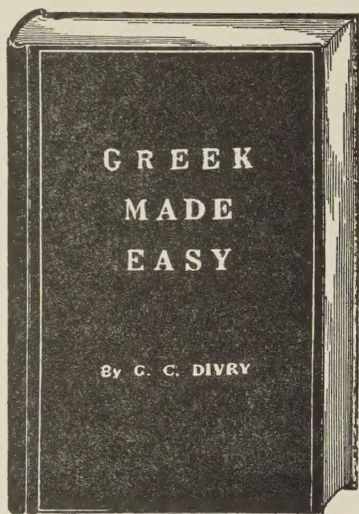
Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς

» 11	Παναγιώτης Β. Σύριος	Κωνστ. Β. Φωτοπούλου	South Bend, Ind.	Αιδ. Ε. Κουτονικολάου
» 25	Νικόλ. Β. Ζάγκλης	Φωτεινὴ Σ. Τζαβάρα	Indiana Harbor, Ind.	Αιδ. Α. Κυριακάκος
» 20	Νικόλ. Β. Ζάγκλης	Φωτεινὴ Σ. Τζαβάρα	Clinton, Mass.	Αιδ. Κ. Γεωργιάδης
» 23	'Αθανάσιος Ι. Κερχουλάς	Εὐαγγ. Α. Παλάσση	Charleston, N. C.	Αιδ. Γ. Νικολαΐδης
» 23	Παῦλος Χ. Παπαβασιλείου	Εὐσταθία Κ. 'Αρετούλη	Brooklyn, N. Y.	Αιδ. Βασίλειος Μιχαλόπουλος
» 24	Χρήστος Κ. Γκατίνας	Βελούδω 'Αραπάκη	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Ε. Τσουρουνάκης
» 26	Δημήτριος Σ. Καραβασίλης	Margorie E. Cook	Philadelphia, Pa.	Αιδ. Χρυσόστ. Μουρζίδης
» 27	Νικόλαος Α. Κούτσος	Εὐφροσύνη Β. Τζαβάρα	Bronx, N. Y.	Αιδ. Καλ. Χατζηλάμπρου
» 27	Παναγ. Ν. Παναγιώταρος	Παναγ. Δ. Δελήγιαννη	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Δανιήλ Γκολέμης
» 29	Δημήτριος Ν. Κωτσιρίλος	'Ελένη Ν. Μπουλούκου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γ. Ματθόπουλος
» 29	Δημήτριος Β. Λερίκος	Χρυσάνθη Ι. Κουγκίδου	Baltimore, Md.	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Παπαχρήστου
» 30	'Αθαν. Φ. Μητσοσκούρης	Στανρούλα Θ. Μπίκουλη	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβρ. Ματθιόπουλος
» 30	Παν. Η. 'Αποστολέας	Γεωργία Β. Δημητροπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβρ. Ματθιόπουλος
» 30	Σοφοκλῆς Π. Στρομπούλακος	'Ολγα Θ. Θωμάκου	New York City	'Αρχιμ. Χρυσ. Παπαλάμπρου
» 30	'Ιωάννης Ν. 'Αργυρόπουλος	Μαρία Η. Βλαχοθανάση	Brenham, Tex.	'Αρχιμ. Χ. Νανόπουλος
» 30	Βασίλειος Η. Στριγγλῆς	Τασία Γ. Πελεκούδα	Garry, Ind.	'Αρχιμ. Εἰρ. Κωσσιματῆς
» 30	Μιχαήλ Α. Λιάπης	Δωροθέα Α. Καλαντζῆ	New York City	Αιδ. Βασίλειος Παπανίκας
» 30	Κωνστ. Θ. Κωνσταντινίδης	Μαρία Κ. Κανελλέκη	Virginia, Minn.	Αιδ. Κ. Καπογιάννης
» 30	Δημ. Κ. Βασιλάκου	Μαρία Π. Παπαδημητρίου	Norfolk, Va.	'Αρχιμ. Νικηφόρος Παύλου
» 30	Σταῦρος Ν. Φίλιππας	Εὐαγγελία Ε. Τζούλα	Fond du Lac, Wisc.	'Αρχιμ. Χ. Τραχαδίας
» 30	'Ιωάν. Α. Δημάκης	Χαΐδω Ε. Παπαδοπούλου	Portland, Me.	Αιδ. Π. Καΐσαρης
» 30	Γεώργιος Α. Λώρης	'Αννα Χ. Κουβελιώτη	Jersey City, N. J.	Αιδ. 'Αγγελ. Τσιγκούνης
» 30	Θεόδωρος Γ. 'Αναστασίου	'Ελένη Α. Ζαμπέτη	Richmond, Va.	'Αρχ. Θ. Σιδέρης
» 31	'Ιωάν. Δ. Βοσιτσάνος	Αικατερ. Α. Καβουκλή	Tarpon Springs, Fla.	Αιδ. Θεόφ. Καραφύλλης
» 31	Νικόλαος Ε. Μαλέκος	'Αργυρῶ Α. Παπαντώνη	Modesto, Cal.	Αιδ. Ν. Καράμπελας
Νοεμβ. 3	Γεώργ. Ξ. Βουκίδης	Πολυτίμη Δ. Ζαχαφώνιτου	Montreal, Can.	'Αρχιμ. Διον. Μανριάς
» 4	Δημ. Ι. Σακελλαρίου	'Ελένη Ι. Καλογιάννη	Portland, Ore.	'Αρχ. Χριστ. Τσαρούχας
» 4	Γεώργιος Χ. Κοτρώνης	Μαρία Γ. Κανακάρη	Portland, Ore.	'Αρχ. Χριστ. Τσαρούχας
» 5	Διονύσιος Δ. Κόντες	'Ορσούλα Δ. Λεώνη	New York City	Αιδ. Νικ. 'Ανδρεόπουλος
» 5	'Αλέξ. Α. Τσιμπλῆς	Σπυριδούλα Ν. Χονδρομάδα	Chicago, Ill.	'Αρχιμ. Γαβρ. Ματθιόπουλος
» 6	Γεώργιος Σακάνης	Φοίδη Ε. Κούσου	New York, N. Y.	'Αρχιμ. Ε. Τσουρουνάκης
» 6	Παναγιώτης Γ. 'Αρβανίτης	Μαρία Α. Τζανάκη	Toledo, Ohio	Αιδ. Κ. Χατζηδημητρίου
» 6	Παναγ. Θ. Λιακέας	Καλλιόπη Α. Λαμπρινίδου	Chicago, Ill.	'Αρχ. Α. 'Ιατρίδης
» 6	Δημήτριος Η. Βασιλόπουλος	Wanda Onufnowy	Ipswich, Mass.	Αιδ. Φ. Σαλτῆς
» 6	Πολυκράτης Κ. Γεωργαλῆς	Αικατ. Ι. Μακρῆ	Jersey City, N. J.	Αιδ. 'Αγγελος Τσιγκούνης
» 6	Νικόλαος Ι. Μουρλάς	Mary I. Low	Chicago, Ill.	Αιδ. Βασίλ. Πανταζόπουλος
» 6	Κυριάκος Ζ. Ζουμένης	Στυλιανή Ι. 'Αθανασίου	Saugerties, N. Y.	Αιδ. Β. Βρυγιώτης
» 6	Δημήτριος Α. Γρηπιώτης	Βασιλική Β. Τράπαλη	San Antonio, Tex.	Αιδ. Ι. Ζωγράφος
» 6	Μιχαήλ Ν. Μαρκάκης	Μαρουλιώ Δ. Κουρτέση	Baltimore, Md.	'Αρχ. Ι. Παπαχρήστου
» 6	'Εμμαν. Χ. Γαλάνης	'Αναστασία Α. Μπελεζάκη	Baltimore, Md.	'Αρχ. Ι. Παπαχρήστου
» 6	Δημήτριος Κ. Κουδοῖνης	Δήμητρα Π. Χίου	Brooklyn, N. Y.	Αιδ. Δημήτριος Βιτσέντζος
» 6	Παντελεήμων Ι. Μαραγκός	Δέσποινα Ζ. Κυριάκου	Bronx, N. Y.	Αιδ. Καλ. Χατζηλάμπρου
» 6	'Ιωάννης Ξ. Βεδῆς	Θεοδώρα Γ. Σκλήρη	Portsmouth, N. H.	Αιδ. Ι. Λαυρακάς
» 6	Κωνσταντῖνος Δ. Καρβελάς	Χρυσούλα Γ. Σκάγκου	Peabody, Mass.	Αιδ. Γεώργ. Οικονομίδης
» 6	Σπυρίδων Κ. Ρήγας	Στάμω Κ. 'Αθανασάκη	Chicago, Ill.	Αιδ. Μάρκος Πετράκης
» 6	Γεώργιος Α. Δούβλαρης	Ειρήνη Θ. Καμπουράκη	Brooklyn, N. Y.	Αιδ. 'Ι. Στρογγυλός
» 6	'Ιωάν. Ι. Κωνσταντίνου	Κυριακή Η. Παντελίδου	Detroit, Mich.	'Αρχιμ. 'Ιωακ. Δουλεργάκης
» 6	Φώτιος Σ. Στελιόπουλος	'Αγγελίνα Γ. Μπουραντάνη	Sheridan, Wyo.	'Αρχ. Α. Πετρόπουλος
» 6	Λεωνίδας Α. Μεσχοῦρης	Μαρία Ι. Ξυδιᾶ	Waycross, Ga.	'Αρχ. Γ. 'Ηλίας
» 6	Παν. Δ. Τσάτσαρης	Γεωρ. Ι. Παρασκευοπούλου	Chicago, Ill.	Αιδ. Νικήτας Κεοῆς

Παρακαλοῦνται ὅσοι ἐτέλεσαν τοὺς γάμους αὐτῶν κατὰ τὴν ὥς ἄνω χρονικὴν περίοδον καὶ δὲν βλέπουν τὸ ὄνομά των εἰς τοὺς πίνακας τούτους, νὰ εἰδοποιήσουν τὸ γραφεῖον τῆς 'Αρχιεπισκοπῆς διὰ τὴν ἐπ' ἀνόρθωσιν τῆς τοιαύτης παραλείψεως.

GREEK MADE EASY

ΑΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ DIVRY

Εἶνε ἡ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη μέθοδος πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ὑπὸ Ἀγγλοφώνων, συνταχθεῖσα καὶ ἐκδοθεῖσα πρὸ ὀλίγων μηνῶν χάριν τῶν Ἀμερικανίδων συζύγων καὶ τέκνων τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων καὶ ἄλλων Φιλελλήνων, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν τὴν ἀθάνατον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Εἶνε εὐκολωτάτη—ἀπλὴ, πρακτικὴ καὶ εὐμέθοδος. Προχωρεῖ ἀπὸ τὰς πλέον εὐκόλους καὶ χρησίμους λέξεις καὶ φράσεις εἰς τὰς δυσκολωτέρας καὶ ὀλιγώτερον συνήθεις. Διδάσκει τὰ στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γραμματικῆς δι' ἀπλῶν λέξεων καὶ φράσεων. Ἐπίσης ἔχει τὴν ἀκριθεῖς προφορὰν ἐκάστης Ἑλληνικῆς λέξεως δι' Ἀγγλικῶν χαρακτήρων. Πᾶς τις δύναται νὰ μάθῃ Ἑλληνικά μετὰ τὴν ἀπλουστάτην αὐτὴν Μέθοδον—τὴν μοναδικὴν εἰς τὸν Κόσμον.

Τιμᾶται \$1.50. Ζητήσατέ τὴν ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα μετὰ τὸ ὄνομα «GREEK MADE EASY», καὶ μὴ δέχεσθε εἰς ἀντικατάστασιν βιβλία ἐντελῶς ἀκατάλληλα. Διὰ παραγγελίας γράψατε εἰς τοὺς Ἐκδότας:

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK

ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.—«Ὁ Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς Γλώσσης».—ὑπὸ G. C. DIVRY.—Ἡ νεωτάτη καὶ ἀπλουστάτη μέθοδος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς. Διδάσκει τὴν ἐντελῶς ἀκριθεῖς Ἀμερικ. προφορὰν. Σύστημα εὐκολώτατον, ἀπλὸν καὶ πρακτικόν. Ἰδιαίτερος κατὰλληλον δι' ἀρχαρίους μαθητὰς οἰασδήποτε ἡλικίας ἢ μορφώσεως. Τιμᾶται πανόδετον \$1.25.

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.—ΜΙΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.—Συνταχθεῖσα ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνόπαιδα τῆς Ἀμερικῆς. Περιέχει πλεῖστα ὅσα ἔργα κατὰλληλα διὰ τὰς παρουσιάσεις τῶν παιδιῶν μας εἰς τὰς διαφόρους ἐορτάς κλπ. ἔχει 46 ποιήματα, 45 διαλόγους, 13 Παιδικὰ Θεατρικὰ Ἔργα καὶ Κωμωδίας, κλπ. Ὅλα μετὰ νέον Ἑλληνοαμερικανικὸν πνεῦμα. Ἐκδοσις Ἀμερικανικῇ. Τιμᾶται χαρτόδετον \$1.00.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ.—Ἐκδοσις DIVRY. Καθ' ὅλα ὁμοία πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων ἐγκυκλιζομένην. Πολύτιμον ἐγκόλιον παντὸς Χριστιανοῦ. Ἐκδοσις πρωτοφανοῦς πολυτελείας, χρυσόδετος μετὰ δέγμα. Τιμᾶται \$2.50.

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ Τσέτης DIVRY. Τὸ κάλλιστον τοῦ εἶδους τοῦ εἰς τὸν κόσμον. Τὸ μόνον ἀποδίδον τὴν ἀκριθεῖς προφορὰν καὶ τὴν κυριολεκτικὴν σημασίαν ἐκάστης λέξεως. Ἐπίσης περιέχει γραμματικὴν, χάριτας καὶ πολλοὺς χρησίμους πίνακας. Χρυσόδετον, μετὰ δύο ἑνδεκάτη. Τιμᾶται \$1.25.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.—Σύστημα Xavier de Bouge. Ἐκδοσις DIVRY. Ἀπληλαγμένη λαθῶν καὶ διδάσκουσα ὀρθὴν Ἀμερικαν. προφορὰν. Τιμᾶται \$1.50.

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ DIVRY. — Σχῆμα Τσέτης. Συνομιλίας ἐπὶ παντὸς θέματος μετὰ τὴν προφορὰν τῶν. Μετὰ τοὺς Διαλόγους DIVRY ὁ γνωρίζων ὀλίγα Ἀγγλικά δύναται νὰ συνεννοηθῇ καὶ νὰ συνομιλῇ δι' οἰανδήποτε ἐργασίαν τῶν, συνάμα δὲ νὰ τελειοποιηθῇ εἰς τὴν γλῶσσαν. Σελίδες 430. Χρυσόδετον τιμᾶται \$1.25.

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ DIVRY. — Βιβλίον περιέχον τὰ γλαφυρότερα ἀποσπάσματα ἔργων τῶν μεγάλων Ἀγγλῶν καὶ Ἀμερικανῶν συγγραφέων εἰς ἀντιστοίχους σελίδας Ἑλληνιστὶ καὶ Ἀγγλιστὶ. Τιμᾶται \$1.25.

Εἰς τὴν Αἰγαικὴν Γλῶσσαν (ὑπὸ ἐκτύπωσιν)
CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. (A Sunday School Primer.) — By Rev. GERMANOS POLYZOIDES, D. D.—Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Κατήχησις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, γραφεῖσα ἐπίτηδες διὰ παιδία μὴ ὁμιλοῦντα Ἑλληνικά. Δύναται ἐν τούτοις νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ὑπὸ ἐνηλίκων οἰασδήποτε ἐθνικότητος. Διὰ τοῦ βιβλίου τούτου διδάσκονται μετὰ ἀπλᾶς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεως αἱ βάσεις τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως εἰς 100 μαθήματα εὐκόλως ἐννοούμενα ἀπὸ μικροῦς καὶ μεγάλους. Τιμᾶται δεδεμ. 75 σέντς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΤΙΚΑ

ΣΚΕΤΑ

Με μεταξωτούς φιόγκους, ἀπὸ ἀρίστης ποιότητος κορδέλλα, καὶ με παραμανίτες, ἔτοιμα πρὸς διανομὴν.

ΔΙΑ ΤΙΜΑΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΓΡΑΨΑΤΕ

DORA DORROS

240 W. 23RD ST. N.Y.